

**Najważniejsze wydarzenia 2022 roku - ten czas zapamiętamy na długo:
Rok z politycznymi wstrząsami i przetwórną odpadów na horyzoncie**

strona 22/24

TYGODNIK LOKALNY

wspólnota lubartowska

lubartow.24wspolnota.pl

NIEMCE 10 - 16 stycznia 2023 r. ■ nr 02 (881) ■ Cena 3,79 zł (w tym VAT 5%)

LUBARTÓW ■ KOCK

NIEMCE ■ KAMIONKA ■ MICHÓW ■ NIEDŹWIADA ■ OSTRÓWEK ■ SERNIKI ■ UŚCIMÓW ■ NIEMCE

STRONA 4/5

**Poszukiwania
kobiety zaginionej
pod Chlewiskami.
Przyczyną
śmierci dziecka
było utonięcie**

STRONA **R1**

**Na pediatrii trzeba
dostawiać łóżka.
Szaleją grypa i wirus RSV**

STRONA **2**

**Nauczyciele dostaną
podwyżki. Starostwo
negocjowało ze
związkami**

STRONA **6**

Niemce: Wybierz sobie
sołtysa

STRONA **19**

**Orszaki Trzech Króli
w Lubartowie, Michowie
i Niemcach**

STRONA **20-21**

**Ks. Józef
Huizar**

1945 – 2023

**KASACJA
POJAZDÓW**

Tel. 500 813 500

KASACJA POJAZDÓW

500 644 661

SKUP SAMOCHODÓW

**AUTO
KASACJA**

- NAJLEPSZE CENY

- TRANSPORT GRATIS - RÓWNIEŻ W NIEDZIELE

607 - 987 - 777

S T O P K A

Wspólnota

Adres redakcji
ul. Ks. A. Szulca 1,
21-100 Lubartów,
tel. 791 194 007,
e-mail: lubartow@24wspolnota.pl

Redaktor naczelny
Mateusz Orzechowski
lubartow@24wspolnota.pl

Dziennikarze
Marcin Kusyk
kusyk@24wspolnota.pl

Dominik Smagała
region24wspolnota@o2.pl

Dyrektor ds. marketingu
i reklamy
Anna Mokrzycka
tel. 691 782 434
mokrzycka@24wspolnota.pl

Reklama:
Anna Sztal
Tel. 603 920 910
annaszta@gmail.com

Sport:
Mateusz Połynka
Jakub Załuski

Skład - Jarosław Pałysz

Wydawca
Wydawnictwo Wspólnota
Mateusz Orzechowski

Druk
Seregini Printing Group S.A.

Księgowość
tel. 510 166 892

Kolportaż
tel. 791 193 007

Informacja o polityce ochrony danych
osobowych Wydawnictwa Wspólnota
dostępna jest na naszej stronie
internetowej 24wspolnota.pl oraz
w siedzibach redakcji.

TU NADASZ
OGŁOSZENIE

POWIAT LUBARTOWSKI

Lubartów

- Redakcja ul. Ks. Szulca 1
- Lombard Karat ul. Lubelska 33

Kamionka

- Sklep Karolina
ul. Lubartowska 12

Ostrów Lubelski

- Witex Witold Barszcz
ul. Żabia 2

Ostrówek

- Sklep Korona,
Ostrówek Kolonia 12

Kock

- Ubezpieczenia Tomasz
Przeworski, ul. Piłsudskiego 17
(obok Stokrotki)
- Ubezpieczenia Tomasz
Przeworski, ul. Kleeberga 10
(obok Biedronki)

Jeziorzany

- Dom Handlowy Anna
Blicharz, ul. Rynek 24

Michów

- Komis Bogusława
Staniak ul. Rynek I 21

Personel lubartowskiego Oddziału Pediatrycznego pracuje na najwyższych obrotach

Na pediatrii trzeba dostawiać łóżka. Szaleją grypa i wirus RSV

- Był moment, w którym hospitalizowaliśmy 21 osób, a miejsc aktualnie jest 14 - mówi dr Jacek Kępa, szef Oddziału Pediatrycznego szpitala w Lubartowie. Atakują przede wszystkim grypa i wirus RSV.

W tym sezonie polski system ochrony zdrowia zmagają się z większą liczbą zachorowań na grypę. Minister zdrowia Adam Niedzielski powiedział na antenie TVN 24, że w tygodniu poprzedzającym Boże Narodzenie odnotowano w skali całego kraju prawie 300 tys. zakażeń. Znaczna część przypadków dotyczy dzieci, dla których zagrożeniem jest nie tylko wirus grypy, ale też RSV, czyli wirus atakujący górne i dolne drogi oddechowe.

- Przygotowujemy bufor łóżek pediatrycznych oraz zwiększoną aprowizację leków, przede wszystkim antywirusowych, ale i antybiotyków. W 2023 roku wprowadzamy testy różnicujące grypę, RSV i COVID-19 - napisał minister na Twitterze kilka dni przed Bożym Narodzeniem.

Pacjentów więcej niż łóżek na oddziale

Tę informację potwierdzają przedstawiciele szpitala w Lubartowie.

- Na 14 łóżek w Oddziale Pediatrycznym mamy 15 pacjentów. W ostatnim okresie widoczne jest zwiększenie liczby zachorowań wśród dzieci, a na naszym oddziale hospitalizujemy większą liczbę pacjentów, niż liczba zgłoszonych łóżek - informowała w ubiegły czwartek, 5 stycznia, Wioleta Wojciechowska, rzeczniczka prasowa szpitala w Lubartowie. - Pacjenci z RSV stanowią 30-40 proc. wszystkich pacjentów na Oddziale, natomiast pacjenci z gripą to 10-15 proc. Na 15 pacjentów, pięć osób hospitalizowanych jest z powodu wirusa RSV. Najmłodszy pacjent na naszym oddziale w dniu dzisiejszym ma dwa miesiące, a najstarszy siedem lat - dodała.

Personel pracuje na najwyższych obrotach, czasem trzeba dostawiać łóżka dla kolejnych pacjentów.

- Od początku grudnia prawie nie mieliśmy dnia, w którym na naszym oddziale było mniej pacjentów, niż miejsc. Był moment, w którym hospitalizowaliśmy 21 osób, a miejsc aktualnie

lek. med. Jacek Kępa
kierownik Oddziału Pediatrycznego
Dawno nie było takiego szczytu zachorowań w grudniu na grypę i RSV, jak w tym roku

jest 14. Po prostu dostawiliśmy łóżka w salach. Pracujemy na pełnych obrotach, często zostajemy w pracy po godzinach. Przed grudniem też mieliśmy komplet na oddziale, ale rzadziej zdarzały się hospitalizacje ponad liczbę miejsc w oddziale - przyznaje dr Jacek Kępa, szef lubartowskiej pediatrii.

Szczyt zachorowań

Najczęściej do tego oddziału w szpitalu w Lubartowie trafiają pacjenci z infekcjami dróg oddechowych: grypą i wirusem RSV, jak w całej Polsce.

- Dawno nie było takiego szczytu zachorowań w grudniu na grypę i RSV, jak w tym roku. Jest zwiększona zachorowalność, do tego tak duża liczba pacjentów na naszym oddziale to zapewne efekt zmniejszenia w ostatnim okresie liczby oddziałów pediatrycznych w województwie. Problemem jest też niski odsetek wszczepienia

przeciwko grypie - podkreśla kierownik Oddziału Pediatrycznego w Lubartowie i dodaje: - Ponadto w ostatnim okresie na naszym oddziale byli też pacjenci z infekcjami przewodu pokarmowego, była też jedna neuroinfekcja. Odnotowujemy pojedyncze zakażenia koronawirusem.

Choć powikłania po RSV i grypie są u dzieci rzadkie, to nie ma z tymi chorobami żartów.

- Pacjenci z RSV na oddziale w znakomitej większości wymagają tlenoterapii i intensywnego leczenia. Pacjenci z gripą zmagają się również z nadkażeniami bakteryjnymi i odwodnieniem. Powikłaniem związanym z gripą bywa także m.in. zapalenie mięśnia serca - zaznacza dr Jacek Kępa.

Przebieg grypy jest najcięższy u dzieci małych, niemowląt. W przypadku RSV najbardziej narażone są noworodki i niemowlęta. Starsze dzieci przechodzą zazwyczaj RSV łagodniej.

Dominik Smagała

MASZ TEMAT?
ZADZWOŃ

791 194 007

ROK ZAŁOŻENIA 1910
**KAMIENIARSTWO
WYSOCKI**

☎ 506 065 233
Cmentarna 7, Lubartów

f kamieniarstwo-wysocki.pl

PRODUCENT NAGROBKÓW GRANITOWYCH

● internet
● telewizja
● telefon

Lubartów, ul. Księdza Szulca 7
tel. (81) 854 3763

PRZERWY
W DOSTAWIE
PRĄDU

12 stycznia, godz. 8.00 -
11.00, Uścimów Kol.
godz. 8.00 - 12.00, Skrobów
(3)
godz. 8.00 - 16.00, Rudka Ko-
złowiecka (6)
kr

CAŁODOBOWA

na Mickiewicza

Lubartów, ul. A. Mickiewicza 3-5

Centrum Medyczne
curate Lubartów

Poradnia Ortopedyczna
lek. Med. Michał Kołtun

Poradnia preluksacyjna
dr Anna Danielewicz-Bromberek

pn - pt 7:00 - 19:00
ul. A. Mickiewicza 3-5

www.curatecm.pl
tel. (81) 855 44 77
kom. 797 709 908

INFORMATOR
BRANŻOWY

USŁUGI

USŁUGI POGRZEBOWE

DOM POGRZEBOWY MALESA
ul. Cicha 1 21-100 Lubartów
całodobowo:
Tel. 501688811
www.malesa.com.pl

ZAKŁAD POGRZEBOWY FUNUS

Niemce, Zalesie 61C
691-530-009
www.funus.pl
całodobowo

USŁUGI POGRZEBOWE SYTA
(DOMAŃSKI)

Lubartów ul. Cicha 12
tel. 726 86 37 07
602 575 364
całodobowo

DOM POGRZEBOWY

Ostrów Lubelski
tel. 508 505 702
całodobowo

USŁUGI POGRZEBOWE CHARON

Kock, ul. Jabłonowskiej,
tel. 663 718 430,
570 746 317
całodobowo

NAPRAWA

Naprawa Sprzętu AGD
montaż i serwis klimatyzacji
Lubartów ul. Słowackiego 21
tel. 505 867 030

REMONTOWO-
BUDOWLANE

**Prace na wysokościach
technikami alpinistycznymi:**
tel. 601 946 134

KOMINIARZ/GAZOWNIK

**Przeglądy stanu technicznego
budynków**
kominiarskie, gazowe,
budowlane, elektryczne
502 402 728

POMOC DROGOWA

POMOC DROGOWA 24/7
PUCHACZÓW
tel. 691 668 724

TRANSPORT ciągników
i maszyn rolniczych. Maszyn
budowlanych. Samochodów.
ładunków o masie do 7t
POMOC DROGOWA 24H
PRO-CARS Tel. 881415508

TRANSPORT maszyn rolniczych
i budowlanych o masie do 10 t
POMOC DROGOWA 24 h
FREEHOLPL
tel. 793 793 136

SERWIS

AUTO-SERVICE JUBLEWSKY
STACJA KONTROLI POJAZDÓW
SERWIS KLIMATYZACJI
tel. 600 500 522

KASY I DRUKARKI FISKALNE
SYSTEMY KASOWE, WAGI,
METKOWNICE
SPRZEDAŻ, SERWIS
ŁĘCZNA tel. 602-289-687

KANTOR

Kantor Wymiany Walut
Frank (przy Poczcie)
atrakcyjne ceny, negocjacja kursu
81 854 20 35,
Lubartów, Legionów 33

GASTRONOMIA

A Nóż Widelec - obiady domowe
pon. - pt. 9-17.30
tel. 508 577 635"
ul. Nowodworska 18D

Sprawa miejsca zamieszkania radnego Polichańczuka umorzona

- Jeżeli pan Grzegorz uważa się za człowieka uczciwego, to sam powinien dojść do tego, żeby mnie przeprosić - uważa Marek Polichańczuk. - Nie widzę powodów, żeby komentować wynurzenia pana Polichańczuka - odpowiada Grzegorz Gregorowicz.

Zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa przez radnego Marka Polichańczuka złożył przewodniczący Rady Miasta Grzegorz Gregorowicz. Złożył je w związku - jak uważa - ze sprzecznościami między oświadczeniami majątkowymi a deklaracjami podatkowymi radnego Marka Polichańczuka. Dotyczą one miejsca zamieszkania radnego. Tym,

gdzie mieszka radny Polichańczuk, zajmowała się Komisja Skarg i Wniosków Rady Miasta, ponieważ fundacja MOL złożyła wniosek o wygaszenie mandatu radnego.

Fundacja zareagowała tak po wpisie przewodniczącego Rady Miasta Grzegorza Gregorowicza na Facebooku, w którym określił Marka Polichańczuka jako „radnego miejskiego zamieszkałego w Nowodworze” czyli w gm. Lubartów. Gdyby okazało się, że mieszka on na stałe w Nowodworze, nie mógłby być radnym miejskim.

Sprawa na komisji Rady Miasta

Przewodniczący Rady Miasta Grzegorz Gregorowicz przy współudziale biura rady dokonał kontroli oświadczeń majątkowych składanych przez radnych.

- Kontrola wykazała, że istnieje sprzeczność między adresem zamieszkania podanym w zeznaniach majątkowych

Marek Polichańczuk, radny
- Co do pana przewodniczącego Rady Miasta, rozważam złożenie zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa polegającego na składaniu fałszywych zeznań

a adresem podanym w zeznaniach podatkowych dołączonych do tych oświadczeń. Chodzi o rok 2020, 2019 i 2018. Wszedłem w posiadanie podejrzeń, że któreś dane są nieprawdziwe. W związku z tym podjąłem podejrzenie, według mnie uzasadnione, poświadczenia nieprawdy w dokumentach urzędowych w myśl artykułu 271 Kodeksu Karnego - wyjaśniał Grzegorz Gregorowicz motywy swojego postępowania.

Radny Marek Polichańczuk zapewniał, że mieszka w Lubartowie, prowadził działalność gospodarczą jako osoba fizyczna, działalność była początkowo zarejestrowana w Lubartowie na ul. Słowac-

kiego, potem w Nowodworze Piaski. Od 2017 r. działalność jest zawieszona.

- Deklaracje były składane przez biuro rachunkowe, faktycznie w tych zeznaniach był adres zamieszkania Nowodwór Piaski, ale ze względu, że system zaczytuje dane z systemu Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej.

W 2022 r. składając zeznanie za 2021 r., składałem już samodzielnie. Zauważyłem, że w punkcie dotyczącym miejsca zamieszkania pokazuje się Nowodwór Piaski. Natychmiast tego samego dnia złożyłem korektę zeznania za 2021 r. - tłumaczył na posiedzeniu komisji. Ostatecznie komisja

uznała, że nie będzie się zajmować sprawą do czasu rozstrzygnięcia w prokuraturze.

Sprawa umorzona

Postępowanie w sprawie zostało przez lubartowską prokuraturę umorzone wobec braku znamion czynu zabronionego. Przesłuchiowano świadków i sprawdzano dokumenty dotyczące sprawy. Dane, jakie prokuratura zgromadziła nie dały podstaw do zakwestionowania wiarygodności radnego Polichańczuka.

Marek Polichańczuk zastanawia się, czy nie podjąć kroków prawnych wobec Grzegorza Gregorowicza.

- Dalej będę pracował jako radny. Co do pana przewodniczącego Rady Miasta, rozważam złożenie zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa polegającego na składaniu fałszywych zeznań. Pan Gregorowicz wiedział o całej sytuacji od trzech lat i nic z tym nie robił. Nie chciałbym toczyć bezustannej wojny, to wiąże się

z pewnymi kosztami. Jeżeli się na to zdecyduję, to tylko po to, żeby uchronić innych radnych przed podobnymi sytuacjami. Jeżeli pan Gregorowicz uważa się za człowieka uczciwego, to sam powinien dojść do tego, żeby mnie przeprosić, ale nie sądzę, żeby było go na to stać - mówi Marek Polichańczuk.

Grzegorz Gregorowicz nie zamierza przeproszać.

- Nie widzę powodów, żeby komentować wynurzenia pana Polichańczuka - mówi. Twierdzi, że nie kierowały nim powody osobiste, ale skoro w oświadczeniu majątkowym i deklaracji podatkowej radnego zauważono rozbieżności, a Rada Miasta nie ma możliwości stwierdzenia stanu faktycznego, skierował sprawę do prokuratury jako organu dysponującego odpowiednimi narzędziami.

Marcin Kusyk

967 dzieci urodzonych w Lubartowie. Statystyki USC za miniony rok

Pierwszym dzieckiem urodzonym w Lubartowie w 2023 roku była dziewczynka. Przyszła na świat w poniedziałek 2 stycznia o godz. 7:40.

W 2022 r. w Lubartowie urodziło się 967 dzieci. Dziewczynki najczęściej miały nadawane imiona: Kornelia, Laura, Zuzanna i Alicja. Z kolei najpopularniejsze imiona wśród chłopców to Nikodem, Kacper,

Jakub i Aleksander. Były też imiona oryginalne: Melisa, Noemi i Liam.

W USC w Lubartowie w minionym roku udzielono 61 ślubów cywilnych. Udzielono 109 ślubów konkordatowych i 79 rozwodów.

W 2022 r. zmarło w Lubartowie 646 osób (324 kobiet i 322 mężczyzn).

Liczba mieszkańców w 2022 r. wynosiła 20 758.

Marcin Kusyk

GAMA

SPÓŁNIA
LUBARTÓW
rok założenia
1916

PROMOCJA Z GAMĄ:
10-16 stycznia

1. Chleb zwykły 500 g - **3,60 zł**
2. Mleko 1l 2% Krasnystaw - **3,99 zł**
3. Jogobella 150 g mix smaków - **1,85 zł**
4. Ser Edamski Rolmlec - **28,88 zł/kg**

Z głębokim żalem przyjęliśmy wiadomość o śmierci w dniu 3 stycznia 2023 r.

mgr Elżbiety Smyk

- emerytowanej nauczycielki, która przez wiele lat pełniła funkcję skarbnika Towarzystwa Ziemi Ostrowa Lubelskiego, opiekuna galerii Art.- Wyspa, aktywnego społecznika, odpowiedzialnego, życzliwego, otwartego na innych człowieka.

Mężowi i dzieciom serdeczne wyrazy współczucia składa Zarząd TZOL

ŚLĄSKA BIEŚIADA 26/01 2023
GODZ. 18:00
BILETY kupbilecik.pl
Pogodomy Pośpiwomy po naszymu

PAWEŁ POŁOK **GRUPA FEST**
KABARET ŚLĄSKI GWIAZDY TELEWIZJI TVS

CENTRUM KULTURY W ŁĘCZNEJ
OBROŃCÓW POKOJU 1, 21-010 ŁĘCZNA

Ksiądz Józef Huzar od podstaw zbudował parafię w Lubartowie

7 stycznia o godz. 17.30 w Hospicjum św. Anny w Lubartowie zmarł ks. Józef Huzar, jeden z najbardziej charyzmatycznych lubartowskich duchownych. - Chcę być pochowany w Lubartowie - zapowiedział w 2015 r. odchodząc na emeryturę.

Przez trzy dekady kierował parafią Matki Bożej Nieustającej Pomocy jako proboszcz. Sam stawiał jej zręby. Za czasów jego probostwa w miejscu, gdzie były pola, zbudowano kościół. Ks. Józef Huzar urodził się 19 marca 1945 r. we wsi Żwiartów.

Ksiądz od 1970 r.

- Wychowywałem się z rodzeństwem było nas czworo. W 1964 r. wstąpiłem do Wyższego Seminarium Duchownego w Lublinie. 14 czerwca 1970 r. zostałem wyświęcony na kapłana przez biskupa lubelskiego Piotra Kałwę. Było nas 16. Siedmioro już nie żyje. Moją pierwszą parafią był Baranów przez 4 lata, potem 5 lat w Annopolu, potem przez 3 lata w Kraśniku.

Od 1982 r. jestem w Lubartowie. Ściągnął mnie tutaj ks. Andrzej Tokarzewski. Powiedział mi: „Udawaj, że nic o tym nie wiesz”. Kiedy ks. biskup Pylak mnie wezwał i oznajmił, że wysyła mnie do Lubartowa, żebym zakładał nową parafię, powiedziałem, że muszę się zastanowić trzy dni. Ks. biskup zgodził się. Jak wyszedłem, wezwał mnie jeszcze raz i powiedział: „Daj mi odpowiedź już dzisiaj”. W Lubartowie poszedłem do właścicielki gruntów, na których miał powstać kościół, taki przestraszony, co ona powie. Powiedziała: „Ja się przez całe życie modliłam, żeby tu był kościół”. Jak trzeba było kłaść kabel elektryczny i potrzebne było 200 mężczyzn, przyszło 300. O 5 rano rósł już wykopany. Jeden z panów poświęcił 200 dniówek na budowę plebanii - mówił ks. Huzar w czerwcu 2020 r. podczas mszy świętej z okazji pięćdziesięciolecia kapłaństwa.

Na pięćdziesięciolecie kapłaństwa ks. Józef Huzar otrzymał w prezencie swój portret

Ks. Józef Huzar podczas poświęcenia Dębu Katyńskiego przy Gimnazjum nr 2

„Chcę być pochowany w Lubartowie”

Proboszczem parafii Matki Bożej Nieustającej Pomocy ks. Józef Huzar był przez 33 lata. Obok ks. prałata Andrzeja Tokarzewskiego był w tym czasie otaczany najwyższym szacunkiem wśród lubartowskich duchownych. Był często zapraszany na różne uroczystości - spotkania opłatkowe, ale także imprezy świeckie, jak otwarcia wystaw w lubartowskim muzeum. Po śmierci ks. prałata został dziekanem dekanatu lubartowskiego. Według kościelnych przepisów po ukończeniu 70 roku życia duchowny jest „usilnie proszony” przez przełożonych o rezygnację z zajmowanych funkcji. Dla ks. Józefa Huzara ten czas nadszedł w 2015 r. Już w grudniu 2014 r. na spotkaniach opłatkowych informował, że odejdzie na emeryturę. Oficjalnie ogłosił to podczas uroczystości Bożego Ciała 4 czerwca 2015 r. - Bogu dzięki, że mnie powołał do kapłaństwa z wioski na obrzeżach Tomaszowa Lubelskiego, do której nie docierały autobusy - mówił ksiądz Józef Huzar. - Bóg zapłać księdzu biskupowi Kałwie, który wyświęcił mnie na kapłana. Największe słowa wdzięczności kieruję do księ-

dza biskupa Mizińskiego, za jego życzliwość. Zawsze mnie wspierał. Dziś też przyjechał mimo kontuzji - mówił ksiądz. Odchodzącego na emeryturę dziekana dekanatu lubartowskiego żegnało setki parafian oraz przedstawiciele wszystkich lubartowskich instytucji i urzędów. Od ówczesnego wicewojewody lubelskiego Mariana Starownika ksiądz otrzymał dyplom i medal pamiątkowy.

- Chcę być pochowany w Lubartowie - powiedział ks. Józef Huzar.

Jubileusz w katedrze

Pozostał w parafii jako rezydent. W dalszym ciągu pełnił posługę duszpasterską. W czerwcu 2020 r. ks. Józef Huzar obchodził pięćdziesięciolecie kapłaństwa. Najpierw, 13 czerwca, w przeddzień rocznicy święceń, odprawiona została uroczysta msza święta w lubelskiej katedrze. Odprawił ją arcybiskup Stanisław Budzik, metropolita lubelski. We mszy uczestniczyli żyjący wówczas księża, którzy przyjęli święcenia 14 czerwca 1970 r. Byli to: biskup Mieczysław Cisło, który jako wikary pełnił posługę w Lubartowie; ks. Józef Huzar, który zbudował w tym mieście kościół;

Jedno z ostatnich publicznych wystąpień ks. Józefa Huzara - odpust w parafii św. Anny, 26 lipca 2022 r.

Grzegorz Gregorowicz
przewodniczący Rady Miasta

- Ks. Józefa Huzara poznałem w czasie, kiedy budowany był kościół pw. Matki Bożej Nieustającej Pomocy. Mielśmy wtedy z braćmi dyżury na budowie. Wydawał się bardzo ciepłym człowiekiem, potrafił zjednoczyć ludzi. Od czasu kiedy przeszedł na emeryturę nasze kontakty się rozluźniły, nie spotykaliśmy się zbyt często. Zawsze uważałem go za człowieka, który z uwagą przygląda się naszemu samorządowi. Ostatniego spotkania nie pamiętam, zapewne zetknęliśmy się na jakiejś uroczystości, w której i ja brałem udział

ks. Stanisław Góra, który był proboszczem w Ostrówku; ks. Stanisław Słowik, był proboszczem w Kamionce; ks. Konrad Dobrowolski, był proboszczem w Radawcu; ks. Władysław Dobrowolski w Nowym Siole; ks. Mieczysław Bochenek był dziekanem bełżyckim; ks. Fryderyk Gorajczyk, był proboszczem w Tuchowie i Rejowcu; ks. Krzysztof Targoński, był dyrektorem liceum im. św. Stanisława Kostki.

Dzień później w kościele Matki Bożej Nieustającej Pomocy odprawiono mszę świętą w intencji jubilata.

Ks. Huzar wspominał sytuację, kiedy wierni obawiali się o jego życie, które z powodu choroby było zagrożone.

- 16 lat temu w Boże Ciało była procesja przed kościołem, ja siedziałem na balkonie, nie byłem w stanie uczestniczyć - mówił.

Teodor Czubacki
radny

- Z księdzem Józefem Huzarem stykałem się, gdy uczęszczałem na msze do kościoła Matki Bożej Nieustającej Pomocy. Był bardzo charyzmatycznym księdzem, bez tej charyzmy nie byłoby tego kościoła i tej wspólnoty parafialnej, która przez tyle lat przetrwała. Może ta jego charyzma nie wszystkim się podobała, ale był bardzo dobrym gospodarzem. Spotykaliśmy się, gdy trafiał do naszego szpitala, kiedy jego zdrowie się pogarszało, rozmawialiśmy na oddziale, na którym pracuję. Ostatnie spotkanie też miało miejsce w szpitalu, gdzie trafił kilka tygodni temu

Portret na półwiecie kapłaństwa

Główne obchody jubileuszu odbyły się 28 czerwca, w dniu odpustu w parafii. Kazanie wygłosił ks. Krzysztof Podstawka, dyrektor programowy Radia Plus Lublin, który zaczynał jako wikary w parafii Matki Bożej Nieustającej Pomocy.

- Kiedy decyzją biskupa trafił do tej parafii, to nie tylko jako ten, który otrzymał zadanie zorganizowania nowej parafii, ale otrzymał misję pasterską od Chrystusa. Mogłem przez dwa lata być obserwatorem tego, co tu się działo. Mam z tego okresu wiele pięknych wspomnień - mówił w kazaniu.

Ks. Józef Huzar otrzymał wtedy w prezencie swój portret.

- Dziękuję ks. Krzysztofowi,

Janusz Bodziacki
były burmistrz Lubartowa

- Z księdzem Józefem Huzarem poznałem się, kiedy zostałem wójtem gminy Lubartów. Pierwszego spotkania nie pamiętam, ale na pewno był to rok 1990. Jestem bardzo wdzięczny ks. Józefowi za współpracę w zakresie społecznym jako wójt i burmistrz, ale też prywatnie. Uczestniczył w życiu mojej rodziny, w chrztach i pierwszych komunii moich dzieci, dwóm moim córkom pobłogosławił małżeństwo. Odwiedzał nas w domu, zarówno samodzielnie, jak też w ramach Akcji Katolickiej, której moja żona jest prezesem. Ks. Józef był bardzo młodzieżyowy, nie stwarzał jakiegось dystansu, bariery. Graliśmy na działce w siatkówkę i piłkę nożną. Ostatni raz widzieliśmy się w zeszłym roku w kościele

jest jednym z 33 wikarych, którzy ze mną pracowali. Dziękuję moim następcom, ks. Piotrowi Stańczakowi i ks. Andrzejowi Sarnie, za otoczenie mnie życzliwością. Kiedy byłem chory, otoczyli mnie opieką. Dziękuję księżom za piękną współpracę jako wicedziekan, a po śmierci ks. prałata Tokarzewskiego dziekan - powiedział ksiądz jubilat.

Uczestniczył w dalszym życiu parafii, brał udział w uroczystościach religijnych. Jeszcze 26 lipca 2022 r. brał udział we mszy świętej odpustowej i procesji w parafii św. Anny.

W grudniu stan ks. Józefa Huzara pogorszył się, duchowny trafił do Hospicjum św. Anny. Zmarł 7 stycznia o godz. 17.30.

Marcin Kusyk
LUB

Ks. Józef Huzar jak ojciec dla mieszkańców Lubartowa

- Dla połowy mieszkańców Lubartowa był jak ojciec - mówi starosta Tomasz Marzęda.

- Poznałem go w czasie budowy kościoła, kładłem zbrojenie na dachu - wspomina Ryszard Borowicz, dawny samorządowiec i członek Rady Parafialnej w parafii Matki Bożej Nieustającej Pomocy. - Uczył mnie religii w salce katechetycznej - dodaje burmistrz Krzysztof Paśnik.

Wszyscy byli parafianami ks. Józefa Huzara, zmarłego 7 stycznia.

Marcin Kusyk

Ks. Józef Huzar podczas procesji w przeddzień odpustu w parafii św. Anny w Lubartowie, 25 lipca 2022 r. Za nim ks. Andrzej Sarna, na drugim planie ks. biskup Józef Wróbel

Przebieg uroczystości pogrzebowych ks. Józefa Huzara

W środę, 11 stycznia, o godz. 11 nastąpi przewiezienie ciała do kościoła Matki Bożej Nieustającej Pomocy i modlitwa - Koronka do Bożego Miłosierdzia. O godz. 18 zostanie odprawiona msza święta w intencji zmarłego. Odprawi ją kolega ks. Józefa Huzara z seminarium, ks. biskup Mieczysław Cisło.

Po mszy św. ciało będzie w kościele do godz. 21. Uroczystości w tym dniu zakończy Apel Jasnogórski.

W czwartek ciało zostanie przywiezione do kościoła o godz. 8. O godz. 10 rozpocznie się modlitwa różańcowa w intencji zmarłego. O godz. 11 rozpocznie się msza święta pogrzebowa pod przewodnictwem ks. arcybiskupa Stanisława Budzika. Po mszy nastąpi przejście konduktu na cmentarz parafialny w Lubartowie i złożenie ciała do grobu.

Ryszard Borowicz
były członek Rady Parafialnej

- Pierwszy raz z ks. Józefem Huzarem zetknąłem się w czasie budowy naszego kościoła. W melioracji zajmowałem się budownictwem, więc w czasie budowy wchodziłem na kopułę kościoła i kładłem zbrojenie, żeby można było położyć dach. Przez dwie kadencje byłem członkiem Rady Parafialnej, ks. Józef mówił, że jestem jedynym łącznikiem z Cichej, bo większość mieszkańców tej ulicy chodziła do kościoła oo. Kapucynów. Kiedy trzeba było powiesić zawia-

domienia o koledzie albo uroczystościach, wysyłał mnie. Był bardzo dostępny dla ludzi, zawsze uśmiechnięty. Niektórzy proboszczowie odnoszą się szorstko do parafian, on nigdy, zawsze bardzo dobrze się z nim współpracowało. Dbał o kościół, był budowniczym naszej parafii. Jako długoletni członek Rady Parafialnej mogę mu wystawić tylko pozytywne świadectwo. Ostatnio ze względu na moją chorobę kontakt z ks. Huzarem nieco się rozluźnił

Krzysztof Paśnik
burmistrz Lubartowa

- Z ks. Józefem Huzarem zetknąłem się po raz pierwszy w szkole podstawowej. Był moim katechetą, religia była jeszcze wtedy nauczana w salce katechetycznej. W czasie kiedy budowany był kościół, jako dzieci biegaliśmy po placu budowy. Ks. Huzara wspominam jako osobę wyważoną, obiektywną, zawsze można było z nim omówić sprawy ważne dla Lubartowa. Ostatni raz spotkaliśmy się podczas uroczystości odpustowych w parafii św. Anny. Odszedł duchowny, który po ks. Tokarzewskim był najbardziej żyty z naszym miastem

Tomasz Marzęda, starosta lubartowski - na zdjęciu z ks. Józefem Huzarem podczas I Komunii Świętej

- Pierwszy raz zetknąłem się z ks. Józefem Huzarem w II klasie szkoły podstawowej, był moim katechetą. Przygotowywał mnie do I Komunii Świętej, jeszcze w takiej salce rekolekcyjnej przy ul. Powstańców Warszawy. Dla połowy mieszkańców Lubartowa ks. Huzar był jak ojciec. Nie ukrywam swoich związków z Kościołem katolickim, szczególnie z parafią Matki Bożej Nieustającej Pomocy, gdzie przez 30 lat służyłem przy ołtarzu, najpierw jako ministrant, potem lektor, w końcu jako nadzwyczajny szafarz komunii świętej. Byłem w bliskich stosunkach z ks. Józefem, pamiętam go jako człowieka temperamentnego, wulkan energii, a z drugiej strony była w nim wielka pokora. W chwilach zwątpienia czy poruszenia mówił: „Nie ważne, czy jestem proboszczem, kanonikiem czy dziekanem, najważniejsze, że jestem księdzem”. I tak właśnie go postrzegam, jako dobrego księdza. To on organizował pielgrzymki do Wąwolnicy, chodził na wszystkie. Ks. Józef organizował wyjazdy Lubartowian podczas pielgrzymek Jana Pawła II do Polski na spotkanie z Ojcem Świętym. Dla wielu Lubartowian jest przede wszystkim budowniczym kościoła Matki Bożej Nieustającej Pomocy. Kiedy ta budowa go pochłonęła, mniej uwagi poświęcał pielgrzymkom, ale pozwalał działać innym księżom. Ostatni raz widziałem się z nim w hospicjum, pod koniec jego życia

Lubartowscy duchowni, od lewej ks. Józef Huzar, ks. Andrzej Sarna, ks. dziekan Andrzej Jużko

Łącząc się w żalu ze wspólnotą Parafii Matki Bożej Nieustającej Pomocy w Lubartowie, żegnamy drogiego naszym sercom Kapłana, dobrego człowieka, budowniczego kościoła parafialnego, wieloletniego Proboszcza oraz Dziekana Dekanatu Lubartowskiego

Księdza Józefa Huzara

Dziękujemy za Jego wieloletnią pracę na rzecz miasta. Rodzinie Zmarłego składamy najszczerze wyrazy współczucia.

Pokój Jego Duszy

Przewodniczący Rady Miasta
Grzegorz Gregorowicz

Burmistrz Miasta Lubartów
Krzysztof Paśnik

Związki zawodowe domagały się m.in. zmiany zapisu o dodatkach motywacyjnych

Nauczyciele dostaną podwyżki. Starostwo negocjowało ze związkami

Na największy wzrost pensji mogą liczyć nauczyciele ze szkół powiatowych zajmujący stanowiska kierownicze. Podwyżki dostaną też m.in. wychowawcy i nauczyciele pracujący w trudnych warunkach. - Nie będą to duże podwyżki, ale jednak będą - zaznacza starosta Tomasz Marzęda.

Władze powiatu lubartowskiego dokonały zmian w regulaminie wynagradzania nauczycieli w szkołach podlegających Starostwu Powiatowemu. Było to konieczne ze względu na rządowe zmiany przepisów.

- Ustawodawca dokonał zmian w Karcie Nauczyciela, a to powoduje, że należy zmienić regulamin wynagradzania nauczycieli. Zmniejszono liczbę stopni awansu. Nauczyciel stażysta i kontraktowy teraz funkcjonują jako nauczyciel

początkujący. Regulamin musiał być poddany modyfikacji. Zmiany były uzgadniane ze związkami zawodowymi ze szkół z powiatu lubartowskiego - wyjaśniał na ostatniej sesji Rady Powiatu Andrzej Sekuła, kierownik Wydziału Oświaty i Sportu.

Najwięcej dla kierowników

W efekcie zmian część z nauczycieli będzie mogła liczyć na większe zarobki.

- Będą podwyżki, chcieliśmy docenić przede wszystkim wychowawców i nauczycieli pracujących z młodzieżą niepełnosprawną, czyli tych, którzy w pracę wkładają wyjątkowy wysiłek. Nie będą to duże podwyżki, ale jednak będą - zaznacza Tomasz Marzęda.

Dotychczas dodatek dla wychowawcy wynosił 300 zł niezależnie od liczby klas. Jak wyjaśnił Andrzej Sekuła, po zmianach obowiązują dwa przedziały dodatku. Wychowawcom klas liczących do 30

Andrzej Sekuła

kierownik Wydziału Oświaty i Sportu

- W przypadku stanowisk kierowniczych dodatki funkcyjne wzrastają o 500 zł

Tomasz Marzęda

starosta lubartowski

- Związki zawodowe postulowały, by dodatek motywacyjny był przyznawany wszystkim. My broniliśmy zapisu, że to jest sprawa uznaniowa

wawcom klas liczących do 30 uczniów dodatek wzrośnie teraz o 96 zł miesięcznie, wychowawcom klas liczących powyżej 30 uczniów dodatek wzrośnie teraz o 168 zł miesięcznie.

Dodatki dla nauczycieli związane z pracą w trudnych warunkach po wprowadzonych zmianach wzrosną o 5 proc. odnośnie do poszczególnych zasadniczych wynagrodzeń. Dodatki te wynoszą teraz od 832 do 1056 zł w zależności od

poziomu wykształcenia.

- To są dodatki dla nauczycieli ze Specjalnego Ośrodka Szkolno-Wychowawczym w Firleju - zaznaczył Andrzej Sekuła.

Wzrosną też dodatki dla nauczycieli z Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej. Tu także podwyżki są związane z poszczególnymi wynagrodzeniami zasadniczymi. Po podwyżce będą one wynosić od 233 do 296 zł.

Największe podwyżki otrzy-

mali pracownicy szkół piastujący stanowiska kierownicze.

- W przypadku stanowisk kierowniczych dodatki funkcyjne wzrastają o 500 zł - wskazał Andrzej Sekuła.

Dotyczy to kierowników internatów, szkolenia praktycznego, jak i dyrektorów i wicedyrektorów placówek oświatowych. Wyjątkiem jest dodatek dla kierownika warsztatu szkolnego, który wzrósł o 300 zł - został zrównany z dodatkiem dla kierownika szkolenia praktycznego. W każdym przypadku określono widełki, w jakiej wysokości może zostać przyznany dodatek funkcyjny za stanowisko kierownicze. Według nowych zapisów regulaminu, dodatki te wahają się w kwotach od 800 do 3000 zł.

Spór o motywację

Związki zawodowe nauczycieli domagały się m.in. zmiany zapisu regulaminu: „Nauczycielowi może być przy-

znany dodatek motywacyjny”. Związkowcy proponowali, by zastąpiono ten zapis sentencją: „Nauczycielom przyznaje się dodatek motywacyjny”. Zarząd Powiatu nie zgodził się na tę zmianę.

- Dodatek motywacyjny zostanie na niezmiennym poziomie. Związki zawodowe postulowały, by był przyznawany wszystkim. My broniliśmy zapisu, że to jest jednak sprawa uznaniowa. Bo obligatoryjny dodatek motywacyjny właściwie traci sens, ponieważ staje się obowiązkowym dodatkiem do wynagrodzenia zasadniczego. Wtedy stracilibyśmy sens motywacyjny tego dodatku - wyjaśnia starosta Tomasz Marzęda. - O ten zapis był bardzo burzliwy spór. Toczyliśmy długie negocjacje. Odbiliśmy cykl spotkań, była wymiana poglądów. Przedstawiciele związków zawodowych w końcu zaakceptowali zmiany w regulaminie. Doszliśmy do kompromisu - zapewnia.

Dominik Smaęła

Sobich rezygnuje. Wybierają Kosiaka

Przewodniczący Rady Miejskiej Jerzy Sobich nieoczekiwanie zrezygnował z dalszego pełnienia funkcji. Zastąpił go jedyny kandydat, który zdecydował się kandydować w wyborach przewodniczącego rady.

To Kazimierz Kosiak z Ostrowa Lubelskiego.

O sobie mówi zwięźle: - Wszyscy mnie znają. Jestem radnym VIII kadencji dzielnicy Kościuszki, mam 66 lat. To wszystko.

Przewodniczący rezygnuje. To już pozamiatane!

Ostatnie obrady samorządu w Ostrowie Lubelskim zdominował nie tyle podejmowany na tej sesji RM budżet miasta na przyszły rok, ile problemy dotyczące rezygnacji przewodniczącego z funkcji i wybór nowego szefa rady. Przewodniczący rozpoczął obrady, ale po przeczytaniu porządku obrad i wysłuchaniu sprawozdania burmistrza ze swojej pracy, przekazał prowadzenie sesji z-cy przewod-

niczącego Agnieszce Jesioneck, która odczytała treść uchwały dotyczącej przyjęcia jego rezygnacji z funkcji przewodniczącego rady miejskiej. - W dniu 30 listopada 2022 roku Pan Jerzy Sobich złożył rezygnację z funkcji przewodniczącego Rady Miejskiej. Państwo radni otrzymali wraz z materiałami na sesję treść złożonej przez przewodniczącego rezygnacji, oraz projekt uchwały (...) wraz z uzasadnieniem - poinformowała z-ca przewodniczącego.

Rezygnacja przyjęta. Kto zastąpi przewodniczącego?

Dziesięcioma głosami „za” przy dwóch wstrzymujących (przewodniczący Jerzy Sobich, oraz radny Antoni Kamiński z Ostrowa Lubelskiego) uchwała o rezygnacji została podjęta. - Robił pan to dobrze i może pan być z siebie dumny - dziękował przewodniczącemu rady za pełnienie publicznej funkcji przez 4 lata, w imieniu swoim, radnych, sołtysów, oraz mieszkańców, radny Ryszard Smerdel.

Do wyborów stanął tylko jeden kandydat z 12 osobowego składu radnych obecnych na

Jerzy Sobich

były przewodniczący rady miejskiej

- Myślę, że dalsza współpraca całej rady będzie się dobrze układała. Życzę tego dla wszystkich mieszkańców naszej gminy

Kazimierz Kosiak,

przewodniczący rady miejskiej

- Jestem radnym VIII kadencji dzielnicy Kościuszki, mam 66 lat. To wszystko. Wszyscy mnie znają

sesji. Kandydaturę Kazimierza Kosiaka zgłosił radny Marcin Siodłowski.

Aby przewodniczący został wybrany musiał oddać na niego głos w głosowaniu tajnym co najmniej 8 radnych, w tym głosować na siebie mógł sam kandydat. Do komisji skrutacyjnej liczącej głosy nikt się nie zgłosił. Przewodnicząca wytypowała radnych - Kamińskiego, Maleszyka i Sochę. Na radnego Kazimierza Kosiaka oddało ważny głos 10 radnych, 1 radny był przeciwny. Po wyjęciu kart z urny i przeliczeniu głosów na jedynego kandydata w wyborach radni oddali 12 głosów,

w tym dwa głosy nieważne, 9 za wyborem kandydata, i 1 przeciw.

- W związku z tym komisja skrutacyjna stwierdza, że kandydat - radny KOSIAK Kazimierz - KOSIAK - poprawiła się przewodnicząca komisji skrutacyjnej Mariola Socha - zyskała 9 głosów i został wybrany na przewodniczącego RM w Ostrowie Lubelskim - ogłosiła.

Nowo wybrany przewodniczący poprowadził dalszą część obrad RM. Więcej na ten temat, między innymi o przyszłorocznym budżecie Ostrowa Lubelskiego, napiszemy wkrótce.

dm.

JECHALI WĘŻYKIEM

Data	Miejscowość	Sprawca	Promile	Pojazd
23.12	Lubartów	65 lat, z Lubartowa	2	Seat
26.12	Skrobow	43 lata, z Lublina	1	Peugeot
26.12	Wolica	62 lata, z gm. Abramów	1	samochód
29.12	Ostrów Lub.	55 lat, z Ostrowa Lub.	2	rower
30.12	Wola Sernicka	48 lat, z gm. Kamionka	2,5	rower
30.12	Lubartów	22 lata, z Lubartowa	0,5	rower
30.12	Wólka Zabłocka	22 lata, z gm. Serniki	0,5	Audi

O G Ł O S Z E N I E

BURMISTRZ OSTROWA LUBELSKIEGO

informuje, że na tablicy ogłoszeń Urzędu Miejskiego w Ostrowie Lubelskim oraz na stronie internetowej urzędu <https://umigostrowlubelski.bip.lubelskie.pl> został wywieszony wykaz nieruchomości położonej w obrębie: 1 Ostrów Lubelski - miasto, oznaczonej działkami o nr ew.: 559 i 560/1, przeznaczonych do sprzedaży w drodze bezprzetargowej. Wykaz wywiesza się na okres 21 dni, tj. od 03.01.2023 r. do 24.01.2023 r. Informacje: Urząd Miejski w Ostrowie Lubelskim, ul. Partyzantów 1, tel. 81 85 20 003 wew. 26.

Gmina wykupiła drogę do części Celejowa

POWIAT PUŁAWSKI:

Już nie prywatna osoba, a gmina jest właścicielem problematycznej drogi biegnącej przez pola od Karmanowic do kilku zabudowań w Celejowie. To daje możliwość jej modernizacji.

„Droga przez mękę”

O drodze, prowadzącej do kilku domostw administracyjnie leżących w Celejowie, ale bliżej Karmanowic na naszych łamach pisaliśmy kilkakrotnie. Aby do nich dojechać od strony samego Celejowa, trzeba pokonać ok. 2,5 km odcinek polnej drogi. Gdy jest sucho, można tamtędy przejechać. Problem pojawia się zimą i po deszczu. Wtedy droga miejscami zamienia się w trzęsawisko. Z kolei dojazd od strony Karmanowic, choć jest kilkakrotnie krótszy - ok. 500 m - biegł po prywatnej działce. Do pewnego czasu umożliwiali dojazd do posesji, ale w pewnym momencie powiedzieli „dość” i przejazd razem z resztą pola zaorali. Zarówno mieszkańcy korzystający z tego przejazdu, jak i ich bliscy apelowali do władz gminy o rozwiązanie problemu. Interweniowali także gminni radni. Sytuacja wcale nie była łatwa, bo nawet kiedy droga biegnąca po prywatnym polu funkcjonowała, jej stan był fatalny. W niektórych miejscach bardzo nierówna z licznymi

W takich warunkach mieszkańcy kilku zabudowań w Celejowie musieli dojeżdżać do swoich domów. Potem droga, z racji tego, że biegła po prywatnym polu, została nawet zaorana

mi zagłębieniami. Przejazd tędy samochodem osobowym byłby raczej niemożliwy. Problem z dojazdem miały karetki. Jak podnosili mieszkańcy, zdarzały się sytuacje, że ratownicy musieli ze sprzętem iść do chorego przez pola. Była także sytuacja, że mężczyznę niesiono do karetki przez pola na krześle, bo ambulans nie był w stanie dojechać do domostw.

Jest przełom

- Podstawą rozwiązania problemu z tą drogą było uregulowanie prawa własności - tłumaczy Marcin Łaguna, wójt gminy Wąwolnica.

Marcin Łaguna, wójt gm. Wąwolnica
Teraz gmina jest właścicielem i dysponentem drogi. To pozwala nam na dalsze działania

Urzędnicy zwrócili się do właścicieli nieruchomości - mieszkańców Karmanowic - z propozycją wykupu części pola, po którym biegła droga. Po dokonaniu przez nich wyceny i negocjacjach doszli do kompromisu. Stało się na 15 tys. zł. - Umowa została podpisana. Teraz gmina jest właścicielem i dysponentem drogi. To pozwala nam na dalsze działania - przyznaje wójt Łaguna i zapewnia:

- Chcemy ją utwardzić i wykonać mieszkańcom dobry dojazd. Okazuje się, że działka wykupiona przez urząd ma szerokość 10 metrów, co oznacza, że jest szersza, niż dotąd biegła tamtędy droga.

Aby zmodernizować problematyczny dojazd do posesji, samorządowcy chcą sięgnąć po środki zewnętrzne, np. z Funduszu Ochrony Gruntów Rolnych.

Marta Pietroni

Były marszałek województwa pokieruje szpitalem w Celejowie

Jarosław Zdrojkowski wygrał konkurs na dyrektora Samodzielnego Publicznego Psychiatrycznego Zakładu Opiekuńczo-Leczniczego w Celejowie.

Do maja ubiegłego roku placówką podległą Urzędowi Marszałkowskiemu w Lublinie kierował Krzysztof Siejko. Następnie jego miejsce, w charakterze pełniącego obowiązki, zajął Jarosław Zdrojkowski. Jesienią urzędnicy ogłosili konkurs na szefa SP PZOL. Postępowanie zakończono z uwagi na zbyt małą liczbę kandydatów. W listopadzie ponowiono. Tym razem wpłynęło pięć aplikacji, z czego trzy spełniły wymagania formalne i zostały zaproszone na rozmowę z komisją. Ta zareko-

mendowała na stanowisko Zdrojkowskiego. Funkcję objął w połowie grudnia. Będzie kierował placówką przez najbliższe 6 lat.

Nowy dyrektor SP PZOL w Celejowie ukończył politologię na UMCS w Lublinie. Przez wiele lat był związany z samorządem. W latach 2002 - 2005 był zastępcą dyrektora kancelarii prezydenta Lublina. W grudniu 2005 roku został powołany na pierwszego wicewojewodę lubelskiego. Funkcję tę pełnił przez rok, do momentu wyboru na marszałka województwa. W styczniu 2008 r. został odwołany ze stanowiska. Wkrótce stał się członkiem zarządu Międzynarodowych Targów Lubelskich - do 2010 r. W tym samym roku z listy PO kandydował bez powodzenia do sejmiku województwa lubelskiego.

Marta Pietroni

Wpadł na jeździe na „podwójnym gazie”, bo jechał za szybko

2,5 promila wydmuchał 39-letni mieszkaniec powiatu lubartowskiego. Policja zatrzymała go w Żyrzynie (pow. puławski), bo przekroczył prędkość.

Do zdarzenia doszło wczoraj (środa, 4 stycznia) około godz. 18.00 w Żyrzynie, gdzie policjanci z puławskiej drogówki sprawdzali, czy kierowcy jeżdżą z dozwoloną prędkością.

W pewnym momencie ich uwagę przykuła skoda. Radar pokazał, że kierujący osobówką jedzie o 18 km/h za szybko. Mundurowi zatrzymali go do kontroli. Wkrótce wyszło na jaw, że jechał nie tylko za szybko, ale i „na podwójnym gazie”.

- Wysiadając z pojazdu, mężczyzna nie był w stanie utrzymać równowagi, miał problemy z wystawianiem się. Badanie wykazało, że miał ponad 2,5 promila alkoholu w organizmie - informuje kom. Ewa Rejn-Kozak, rzecznik prasowy Komendy Powiatowej Policji w Puławach. Policjanci zatrzymali 39-latkę z powiatu lubartowskiego prawo jazdy. Mężczyzna za jazdę w stanie nietrzeźwości będzie odpowiadał przed sądem.

- Grozi mu kara pozbawienia wolności do lat 2, wysoka grzywna oraz obowiązek zapłaty świadczenia w wysokości do 60 tysięcy złotych - wyjaśnia kom. Rejn-Kozak.

Marta Pietroni

Pow. puławski: Wypadek w Sadłowicach

Samochód osobowy na łuku drogi zderzył się z ciężarówką. Na szczęście nikomu nic się nie stało.

Do zdarzenia doszło w poniedziałek, 2 stycznia przed godz. 16.00 w Sadłowicach na drodze z Góry Puławskiej do Janowca. Jak ustaliła policja, kierujący skodą 45-latek z gminy Przytyk jadąc w stronę Janowca, zjechał na przeciwny pas ruchu i doprowadził do zderzenia z ciężarowym mercedesem, którym kierował 56-letni mieszkaniec Świdnika.

Na miejscu interweniowała policja, straż pożarna i pogotowie. Obaj kierowcy byli trzeźwi. Kierowca skody został ukarany mandatem i punktami karnymi.

Podobny wypadek niemal w tym samym miejscu wydarzył się pod koniec listopada. Wtedy doszło do zderzenia bmw i opla,

Do zdarzenia doszło niemal w tym samym miejscu, gdzie pod koniec listopada wydarzył się tragiczny wypadek, w którym zginęła 79-letnia kobieta. Wtedy czołowo zderzyły się bmw prowadzone przez pijanego kierowcę i opeł

którym podróżowało starsze małżeństwo. 36-latek kierował bmw pod wpływem alkoholu (miał 2,7 promila), wyprzedzał inne samochody i zamiast wrócić na swój pas ruchu, jechał przeciwnym pasem, doprowadzając do zderze-

nia z autem jadącym z naprzeciwka. W wyniku tego 79-letnia mieszkanka powiatu puławskiego zginęła na miejscu, a jej mąż w ciężkim stanie trafił do szpitala.

Marta Pietroni

Zderzenie z jeleniem

Zwierzę nagle wbiegło na jezdnię. Kierowca nie miał szans uniknąć zderzenia.

Do zdarzenia doszło w miniony wtorek (3 stycznia) wieczorem w Leokadiowie, na drodze krajowej nr 12 między Puławami a Zwoleniem. Przed jadącym tamtędy samochodem osobowym nagle wyskoczył jeleni. Niestety wszystko działo się tak szybko, że kierowcy nie udało się uniknąć zderzenia. Na szczęście nic mu się nie stało, ucierpiał jedynie samochód. Na pasie w kierunku Zwolenia przez jakiś czas trwały utrudnienia. Ruchem kierowała policja.

Marta Pietroni

Obywatelskie zatrzymanie w Puławach

2,5 promila miała mieszkanka Puław kierująca oplem. Zatrzymał ją przypadkowy świadek, gdy jechała wężymkiem.

Wszystko działo się w centrum Puław w poniedziałek 2 stycznia. Kobieta jechała swoim oplem ulicą Norwida. Uwagę jednego z przechodniów zwróciło to, że auto poruszało się zyg-

zakim i bez włączonych świateł mijania. Mężczyzna postanowił działać. Zatrzymał opla, zabrał kobiecie kluczyki, a o zdarzeniu powiadomił policję. Gdy na miejsce dotarli funkcjonariusze, w ruch poszedł alkomat. 52-latek wydmuchał 2,5 promila. Mundurowi zatrzymali jej prawo jazdy, a ona sama trafiła do aresztu. Po wytrzeźwieniu usłyszy zarzut jazdy w stanie nietrzeźwości.

Marta Pietroni

Rodzinna tragedia

Nie żyje ojciec i 3-letnia córka

Do późnych godzin nocnych na miejscu tragedii pracowali policjanci pod nadzorem prokuratora

W Pszczelnej (gm. Biłgoraj), głęboko w lesie znaleziono ciało Emila S. i jego 3-letniej córki.

Tragedia w środku lasu

W środę wieczorem (4.01) Czytelnicy zaczęli informować nas o zablokowanej drodze na odcinku Ciosmy - Dąbrowica (gm. Biłgoraj):

- Między Ciosmami a Kolonią coś się dzieje, droga zablokowana. Chyba dziecka szukają - napisał Marcin.

- Jechaliśmy samochodem w kierunku Kolonia Sól od strony Ciosmów i droga już była zatarsowania. Ciągłe dojeżdżały kolejne zastępy straży, policji. Jak już odblokowali drogę i nas puścili, to w Biłgoraju mijaliśmy karetkę jadącą w tamtym kierunku - poinformował Mateusz

Kolejne napływające wiadomości zaczęły sugerować najgorsze: „znaleźli dwa ciała” - pisali Czytelnicy.

Komunikat policyjny, który pojawił się w czwartek (5.01) potwierdził najgorsze:

- Wczoraj [red: 04.01] około godziny 15:30 zostaliśmy powiadomieni o zaginięciu 37-letniego mężczyzny i 3-letniej dziewczynki. Z relacji bliskich wynikało, że ojciec wraz córką około godziny 10:00 wyjechał samochodem z miejsca zamieszkania, nie wrócił i nie nawiązał kontaktu z rodziną.

Natychmiast wszczęto poszukiwania i ogłoszono alarm dla funkcjonariuszy. W poszukiwaniach uczestniczyli policjanci, strażacy z PSP i OSP, którzy dysponowali dronem z kamerą termowizyjną i quadami.

W wyniku podjętych działań około godziny 19:00 w lesie na drodze szutrowej pomiędzy miejscowościami Dąbrowica - Ciosmy

odnaleziony został samochód 37-latka. Niestety w toku dalszych czynności w niedalekiej odległości od pojazdu policjanci ujawnili ciała 37-latka i 3-letniej dziewczynki. Osoby te nie dawały oznak życia. Decyzją prokuratora ciała zostały zabezpieczone do dalszych badań sekcyjnych - poinformowała asp. Joanna Klimek, rzecznik prasowy KPP w Biłgoraju.

Przydrożne krzyże i kapliczki prowadzą do miejsca tragedii

W czwartkowy poranek ogólnopolskie media zaczęły rozpisywać się o tragedii, która wydarzyła się 4 stycznia w Dąbrowicy. Mieszkańcy Dąbrowicy nie byli z tego faktu zadowoleni:

- Od rana piszą, że to się stało w Dąbrowicy, że sprawca jest od nas ze wsi, a to nie prawda. To nie był nikt z Dąbrowicy - mówi nam jeden z mieszkańców.

Podobną atmosferę można było wyczuć w Ciosmach:

- Przyjeżdżacie, robicie zamieszanie. Piszecie, że w Ciosmach, a to nieprawda. Myśmymy się rano o tym dowiedzieli. Nic nie wiemy gdzie, kto, jak - mówi poddenerwowany mieszkaniec.

W Pszczelnej, która, jak sami mieszkańcy określają, jest „przyczółkiem” Ciosmów i administracyjnie należy do wsi Ciosmy, w tej sprawie byli na bieżąco:

— Wczoraj [red: 04.01] około 17-18 była policja, szukali, pytali. A potem około 19 pojawiły się pierwsze informacje, że znaleźli - mówi nam jeden z mieszkańców Pszczelnej.

Jednak miejsce zdarzenia znajduje się bliżej Ciosmów, niż Dąbrowicy. To kilka domów w środku lasu; brak kierunkowskazów czy znaków, brak asfaltowej drogi.

Pszczelną nie jest łatwo znaleźć. Ktoś, kto tam jedzie, musi wiedzieć czego szuka. Jeden z mieszkańców mówi nam, że auto, które znaleziono w lesie, zostało pozostawione kilkaset metrów od miejsca znalezienia zwłok.

- Tam dalej nie da się wjechać, trzeba iść około kilometra pieszo - mówi.

Rzeczywiście, droga Ciosmy - Dąbrowica to dziesiątki krzyży i kaplic. To one są tu punktami orientacyjnymi i kierunkowskazami. Tak samo jest w lesie, to przydrożne krzyże i kapliczki prowadzą nas do miejsca tragedii:

- Jadąc od strony Dąbrowicy w kierunku Ciosmów po prawej stronie będzie krzyż i przed nim droga. Później kapliczka metalowa. Mijamy, jedziemy prosto. Później po lewej stronie będzie krzyż drewniany i przed tym krzyżem trzeba skręcić - wyjaśnia nam jeden z mieszkańców.

W lesie służby zakończyły już pracę. I tylko pozostałości taśmy policyjnej na drzewach przypominają, że niedawno wydarzyła się tam tragedia.

To była porządna rodzina

Rodzina mieszkała w Biłgoraju:

- Niby tu mieszkali, tyle wiem. Ja tu mieszkam, ale się nie gada z sąsiadami za dużo, więc nic więcej nie wiem - mówi jedna z sąsiadek.

- To była porządna rodzina, nie byli jacyś towarzyscy, nie chodzili tu do nikogo po domach. Ale to takie Osiedle, każdy swoim życiem żyje - mówi inny sąsiad.

Kolejna osoba mieszkająca na Osiedlu również kojarzy rodzinę:

- Kiedyś tu mieszkali, teraz nie wiem. Nikt się tu cudzym życiem nie interesuje, czy tu miesz-

Na trasie Ciosmy - Dąbrowica to przydrożne krzyże i kapliczki są głównymi punktami orientacyjnymi

Pszczelna to administracyjna część Ciosmów „ukryta” głęboko w lesie. Przy padkowej osobie nie jest łatwo tutaj trafić

Już tylko pozostałości policyjnej taśmy przypominają, że w lesie pod Ciosmami niedawno wydarzyła się tragedia

kali, czy gdzieś poszli. Nie wiem też skąd ojciec dziecka pochodzi, bo stąd to jest matka - mówi.

Dawny współpracownik Emila S. mówi nam, że mężczyzna pracował w masarni, a wcześniej w dużej firmie w Biłgoraju produkującej meble:

- W 2020 przez chwilę w fabryce w Biłgoraju pracował. Ale to była dosłownie chwila,

bo zaraz miał wypadek w pracy, poszedł na zwolnienie i nie wrócił już po tym zwolnieniu. W tydzień nie można poznać człowieka. Człowiek przy zdrowych zmysłach by tego nie zrobił - mówi.

Policja zapewnia, że bliskim zapewniona została pomoc psychologa.

Natalia Račaitis

Co wydarzyło się w lesie w okolicach Biłgoraja?

- Sekcja zwłok ma być przeprowadzona w ciągu kilku najbliższych dni. I teraz czekamy na wyniki tychże sekcji i tego co one nam powiedzą - mówi „Nowej Gazecie Biłgorajskiej” Artur Szykuła, rzecznik prasowy Prokuratury Okręgowej.

Co wydarzyło się w środę w okolicach Biłgoraja?

- Ten mężczyzna zabrał córkę i wyszedł z domu po godzinie 10:00. To było w środę. Wyjechał samochodem z miejsca zamieszkania, nie wracał do domu i nie nawiązywał kontaktu z rodziną. W godzinach popołudniowych, matka tego dziecka zgłosiła na policję zaginięcie córki. Odbiły się poszukiwania w kompleksie leśnym w miejscowości Dąbrowica, które niestety zakończyły się tragicznie, czyli ujawnieniem zwłok dwóch osób.

Co przekazał prokurator?

- Prokurator, który prowadził czynności ma miejscu zdarzenia zabezpieczył dwa ciała. To ciało dziecka i ciało mężczyzny. Celem przeprowadzenia dodatkowych badań, w tym sekcji zwłok. Sekcja ma być przeprowadzona w ciągu kilku najbliższych dni. I teraz czekamy na wyniki tychże sekcji i tego co one nam powiedzą.

Te oba ciała zostały znalezione w jednym miejscu?

- Tego nie mogę powiedzieć, nie chciałbym i nie mogę wchodzić w szczegóły dochodzące oględzin miejsca zdarzenia. Uważamy, że jeszcze jest za wcześnie, żeby takie szczegóły przekazywać.

Matce tego dziecka nic się nie stało?

- Nie. Co do matki nie mam żadnych informacji, aby miała jakikolwiek związek z tym zdarzeniem. Mężczyzna nie kontaktował się z nią.

Może Pan potwierdzić, że 37-latek z Biłgoraja najpierw zabił swoją córkę, a później popełnił samobójstwo?

- Nie, nie. Nie potwierdzamy jeszcze tej wersji zdarzeń.

Nieoficjalnie wiemy, że w sierpniu ubiegłego roku, ten mężczyzna zaginął i poszukiwała go policja. Zresztą pokazywaliśmy nawet jego zdjęcie. To ten sam mężczyzna?

- Tego nie wiem. Takich informacji nie mam.

W jakim kierunku jest prowadzone śledztwo?

- Śledztwo jest prowadzone w kierunku artykułu 148, czyli pozbawienia życia. Na ten moment nic więcej jeszcze nie możemy powiedzieć.

Tomasz Zalewa

Szef AGROunii dopadł wicepremiera w Wilkowie

Sala gimnastyczna Szkoły Podstawowej w Wilkowie była pełna. Trzeba było nawet dostawiać ławeczki i krzesła...

Wilków: Rozmowy dotyczyły m.in. wykupu chmielu. Padło kilka ważnych zapewnień. W Wilkowie na spotkaniu chmielarzy pojawili się przedstawiciele AGROunii. Tłumaczyli, że od jakiegoś czasu próbowali spotkać się z ministrem rolnictwa. Bezskutecznie, więc postanowili przyjechać właśnie do Wilkowa.

Wicepremier i 200 rolników

W czwartek, 5 stycznia w hali sportowej Szkoły Podstawowej w Wilkowie (powiat opolski) odbyło się spotkanie producentów chmielu. Byli m.in. lokalni samorządowcy z wójtem Danielem Kusiem na czele, ale przede wszystkim minister rolnictwa - premier Henryk Kowalczyk, prof. Krzysztof Szulowski, prezes Grupy Azoty, Jacek Janiszewski, Jan Madej - prezes Polskiego Związku Producentów Chmielu, przedstawicielka Urzędu Wojewódzkiego w Lublinie - Agata Gula, wicestarosta opolski, Janusz Złotucha i ... przedstawiciele AGROunii... Licznie przybyli na nie plantatorzy chmielu z gminy Wilków, gmin sąsiadujących, ale także

Podczas spotkania w Wilkowie rolnicy mieli okazję do zadawania nurtujących ich pytań m.in. samemu ministrowi rolnictwa - premierowi Henrykowi Kowalczykowi

z dalszych rejonów kraju. Na widowni zgromadziło się ponad 200 osób. Organizatorzy chyba tego nie przewidzieli, bo w ostatniej chwili musieli jeszcze organizować dodatkowe miejsca siedzące. Rozpoczęło kilka minut po godz. 18 spotkanie trwało blisko trzy godziny. I to nie za sprawą dyskusji o chmielu... Do Wilkowa przyjechali przedstawiciele AGROunii z liderem, Michałem Kołodziejczakiem na czele. Swoją obecność wyjaśnili tym, że od jakiegoś czasu próbowali spotkać się z ministrem rolnictwa, ale nie odpowiadał na ich telefony i wiadomości, więc postanowili przyjechać właśnie do Wilkowa. Nie wszyscy obecni na sali byli z tego zadowoleni... Słychać było głosy: „Po co tu przyjechaliście?” - odnoszące się do AGROunii. Ale po niektórych wypowiedziach Kołodziejczaka na sali rozbrzmiewały gromkie brawa... Wbrew przewidywaniom spotkanie - poza kilkoma potyczkami słownymi - przebiegło spokojnie.

Ślupy do wymiany

- Spotkaliśmy się ostatnio na wiosnę ubiegłego roku,

kiedy to producenci chmielu, w związku ze słabą sprzedażą chmielu po covidzie mieli bardzo trudną sytuację materialną i została wypłacona pomoc za rok 2020 i 2021 w wysokości do pierwszego hektara ok. 8 tys. zł, do kolejnych ok. 6 tys. zł. Ta pomoc, mam nadzieję, choć w części zrekompensowała straty poniesione w momencie sprzedaży - mówił minister Kowalczyk. Krótkie szkolenie na temat wymiany słupów nośnych podtrzymujących plantacje chmielu, by były bardziej ekologiczne, przeprowadziły przedstawiciele ministerstwa. Okazuje się, że plantatorzy chmielu mogą liczyć na wsparcie rządu 100 tys. zł na hektar.

- Te słupy nasączone są kreozotem, a żyjemy w świecie, w którym na ochronę środowiska zwraca się bardzo mocno uwagę - podkreśla Kowalczyk, wyjaśniając, że kiedyś może się zdarzyć, że zakłady piwowarskie stwierdzą, że chmiel wyprodukowany w kontakcie ze słupami z kreozotem nie nadaje się do spożycia. A skoro plantatorzy mają szansę otrzymać środki finansowe na wymianę słupów, to powinni z tego skorzystać.

Tak naprawdę nic ciekawego nie wyniosłem ze spotkania. Ja chmielu nie mam, bardziej liczyłam, że może coś będzie o jabłkach czy malinach w tunelach, bardziej ten temat mnie interesuje - mówi jedna z uczestniczek spotkania.

Szef resortu rolnictwa zwrócił też uwagę na problem ze skupem chmielu. W tym celu - tuż przed wizytą w Wilkowie - odwiedził on firmę SCF Natural (należącą obecnie do Grupy Azoty), zapowiadając plany jej wykupienia przez Krajową Grupę Spożywczą. Jednocześnie wyraził nadzieję, że chmiel, jaki jeszcze został, producenci będą mogli sprzedać już w tym tygodniu.

- Ceny były bardzo różnie proponowane - poza tą wielkością zakontraktowaną były zaniżane, natomiast w momencie, kiedy proponowaliśmy ceny rzędu dwudziestu kilku złotych za kilogram, to już ta cena jest takim balansem między opłacalnością dla rolnika, a z drugiej strony też i opłacalnością dla tego, który to skupuje i później musi też ten towar przerobiony sprzedać - mówi Kowalczyk.

Kołodziejczak

Mnie ręce opadły w pewnym momencie, kiedy usłyszałem na temat przywozu zbóż z zagranicy informację, że to rolnicy przywożą i mieszają zboże polskie z ukraińskim i dopiero sprzedają do Elewarru to zboże. Dopiero na koniec spotkania premier pod naciskiem rolników sprecyzował, że chodzi tylko o jakieś dwa gospodarstwa, które coś robią. Ale najczęstszym słowem, które ja słyszałem tutaj, było jedno: to, że się czegoś nie da zrobić, że premier Kowalczyk nie wie, jak to zrobić (...), że nie da się ustanowić cen, które będą dawały gwarancję produkcji i będą gwarantowały zarobki producentom żywności.

- W tej chwili średnia cena nawozów kosztuje w granicach - powiedzmy sobie 4-5 tysięcy, a chmiel zatrzymał się w latach 2013 - 2014... Jak mamy dalej funkcjonować, jak mamy inwestować? - mówi jeden z plantatorów z gminy Nałęczów

Lider AGROunii z pozwem od Azotów

Był czas na zadawanie pytań, z którego część rolników, nie tylko produkujących chmiel, z chęcią skorzystała.

W dyskusji pierwszy głos zabrali przedstawiciele AGROunii, wyjaśniając na początku, że nie przyszli tutaj nikomu przeszkadzać. - Ja wczoraj dostałem od Zarządu Grupy Azoty pozw na to, że powiedziałem. Chcę za to przeprosin ode mnie - mówi Michał Kołodziejczak, lider AGROunii. - Mówiłem to też w Waszym imieniu, dostałem za to pozw... Panie premierze, pan wie, co się wtedy działo, niech pan też zareaguje - zwrócił się do Kowalczyka. Zgromadzeni rolnicy również mieli sporo pytań do ministra. Przede wszystkim domagali się wprowadzenia umów kontraktacyjnych na swoje produkty

Henryk Kowalczyk

Wiceprezes Rady Ministrów, Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi

Chcemy w przyszłym tygodniu uruchomić ten skup. Cena - w zależności od jakości - będzie to od 21 do 25 zł za kg - takie są przymiarki. Na przyszły rok, mam nadzieję, że firma, która będzie odtworzona, plus firma, która pracuje na terenie gminy Wilków - Powiśle - myślę, że będą mogły praktycznie zagospodarować cały chmiel z Lubelszczyzny.

- zwłaszcza na owoce miękkie, ale padały też pytania m.in. o niskie ceny skupu zbóż.

- Naszym zadaniem jest stabilizacja rynku skupu zbóż, żeby nie był zakłócony przez import z Ukrainy. (...) Nie można oczekiwać, że w Polsce zboże będzie droższe niż na giełdzie światowej - zaznacza minister.

AG

Epidemia grypy w Puławach. Pacjenci nawet z Warszawy

Przychodnie pękają w szwach, a w aptekach brakuje testów na gripę. - W szczytowych momentach przyjmowanych jest nawet do 100 osób na dobę - informuje kierownictwo puławskiego szpitala.

Epidemia grypy i chorób grypopodobnych nie ominęła Lubelszczyzny i powiatu puławskiego. Także tu każdego dnia do przychodni zgłasza się wielu pacjentów z gorączką, to zarówno dorośli, jak i dzieci. Ze względu na to,

czas oczekiwania na wizytę u lekarza to nawet kilka dni. W weekend z kolei obłożenie przeżywa przychodnia nocnej i świątecznej opieki zdrowotnej przy ul. Partyzantów, a często mieszkańcy Puław szukają pomocy w prywatnych gabinetach, nawet poza granicami województwa. Jak przyznają farmaceuci, leki przeciwwirusowe stanowią jedną z największych grup wydawanych obecnie w aptekach medykamentów. Część pacjentów, ciężiej przechodzących chorobę, niestety musi być hospitalizowanych. - Pacjentów jest bardzo dużo, liczby są nieporównywalne z podobnym

okresem w zeszłym roku. W szczytowych momentach przyjmowanych jest nawet do 100 osób na dobę. Kierunki, z których pacjenci do nas docierają, są bardzo różne, przyjmujemy pacjentów nawet z Warszawy, bo tam już nie mają się gdzie zwrócić - mówi Wojciech Antosz, rzecznik prasowy Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej w Puławach i dodaje: - I nie możemy ich nie przyjmować, bo nas obciąża stan zdrowia, a nie miejsce zameldowania.

Jak informuje kierownictwo puławskiego szpitala, pod koniec ubiegłego tygodnia w związku z infekcjami

przebywało po trzech pacjentów na Oddziale Dziecięcym i Oddziale Urologii i Onkologii Urologicznej oraz jeden w Oddziale Obserwacyjno - Zakaźnym dla Dzieci. Wszyscy podlegają izolacji. Zespół Kontroli Zakażeń w SP ZOZ w Puławach stale monitoruje sytuację. Wprowadzono m.in. ograniczenia w odwiedzinach - 1 chorego może odwiedzić 1 zdrowa osoba, czy konieczność noszenia maseczek zarówno przez personel, jak i osoby odwiedzające pacjentów.

Marta Pietróń

Zmarł Szczepan Kusyk z Gołębia w gminie Michów. Żołnierz września 1939 r. miał 105 lat

O śmierci Szczepana Kusyka poinformował Wojciech Rowiński, prezes Okręgu Lubelskiego Związku Żołnierzy Narodowych Sił Zbrojnych. Szczepan Kusyk urodził się w Boże Narodzenie, 25 grudnia 1917 roku. Imię otrzymał po pierwszym męczenniku św. Szczepanie. Został powołany do Wojska Polskiego 14 lutego 1939 roku. Do lipca 1939 roku służył w 8. pułku piechoty, w 6. kompanii strzeleckiej w m. Lublin. W lipcu 1939 roku otrzymał przydział do plutonu artylerii w 75. pułku piechoty w Chorzowie, jako kanonier. Brał udział w kampanii wrześniowej 1939 roku. Uczestniczył w pierwszej bitwie pod Tomaszowem Lubelskim w dniach 17-20 września 1939 roku. Tam jego oddział został rozproszony, on nie chciał iść do niewoli, wrócił do domu rodzinnego, gdzie

Szczepan Kusyk, jeden z ostatnich weteranów września 1939 r.

dotarł 28 września. Spędził okupację w rodzinnym Gołębiu. Był represjonowany przez okupanta niemieckiego.

W Gołębiu wraz z żoną prowadził gospodarstwo rolne. Przez wiele lat był cenionym sołtysiem wsi Gołąb. Miał ma trzy córki,

ośmioro wnucząt, kilkanaścioro prawnucząt i praprawnuki

Weterana odnalazło Wojskowe Centrum Edukacji Obywatelskiej prowadzące akcję „Nie zapomnijcie o nich”. Otoczył go opieką Związek Żołnierzy Narodowych Sił Zbrojnych. Dzięki staraniom związku w grudniu 2020 r. Szczepan Kusyk jako kombatanant został mianowany na stopień podporucznika. Na początku 2022 r. otrzymał awans na porucznika.

Latem Szczepan Kusyk mieszkał w Gołębiu, na zimę przeniósł się do Lubartowa, gdzie mieszkał u córki. Jeszcze pod koniec roku odwiedzili go żołnierze Wojsk Obrony Terytorialnej. Weteran zmarł 4 stycznia.

Marcin Kusyk

Lublin: sprzątała dom, a z szuflady zniknął pierścionek

Kilka dni temu policjanci przyjęli zgłoszenie o kradzieży od właścicieli jednej z posesji na lubelskim Sławinku. Z sypialni miał zniknąć znajdujący się w szufladzie pierścionek z brylantem, a wartość biżuterii została wyceniona na około 20 tysięcy złotych. Właściciele podejrzewali o kradzież kobietę, która kilka razy w tygodniu przychodziła do nich sprzątać

dom. To 31-latką mieszkanka Lublina.

Sprawą zajęli się kryminalni, którzy pojechali do kobiety. - 31-latką początkowo nie przyznawała się do kradzieży, później jednak przyznała, że podczas sprzątania wzięła pierścionek do ręki, a później miał wypaść z niego kamień. Policjanci przeszukali mieszkanie 31-latkę, ujawnili inną biżuterię, która została za-

bezpieczona - relacjonuje komisarz Anna Kamola z biura prasowego Komendy Wojewódzkiej Policji w Lublinie.

Zdaniem mundurowych to niejedyna kradzież, której dokonała kobieta. - W październiku dopuściła się podobnego przestępstwa, podczas sprzątania innego domu. W tym przypadku jej łupem padły pieniądze i biżuteria o łącznej wartości 6

tysięcy złotych - informuje Kamola.

Zatrzymana kobieta przyznała się do kradzieży i usłyszała zarzuty. Grozi jej kara do 5 lat więzienia. Policjanci sprawdzają, do kogo należy zabezpieczona w jej mieszkaniu biżuteria, oraz to, czy 31-latką może mieć na koncie jeszcze inne kradzieże.

GR

Odpowiedzą za kradzież i uszkodzenie krzyża z kościoła

Odpowiedzą za kradzież i uszkodzenie krzyża z kościoła

Dęblin: Dwóch mężczyzn odpowie za kradzież i uszkodzenie krzyża. Do kradzieży doszło w jednym z kościołów w Dęblinie.

W poniedziałek (2 stycznia) policja odebrała zgłoszenie o kradzieży drewnianego krzyża z jednego z kościołów w Dęblinie. Krzyż przytwierdzony był do ściany budynku.

Sprawcami okazali się dwaj mieszkańcy Dębina w wieku 21 i 23 lat. Obaj zostali zatrzymani i usłyszeli zarzuty za znieważenie przedmiotu czci religijnej, do których się przyznali.

- Krzyż zdjęli ze ściany kościoła, a potem nosili go po terenie miasta. Ostatecznie po uszkodzeniu, porzucili go przy jednej z ulic Dębina. Nie potrafili wytłumaczyć powodów swojego występkę - informuje policja. - Policjanci odnaleźli zdewastowany krzyż w pobliżu metalowego kontenera przy ulicy Grunwaldzkiej w Dęblinie.

Obaj mężczyźni byli notowani za różne przestępstwa. Za znieważenie przedmiotów czci religijnej lub miejsc przeznaczonych do publicznego wykonywania obrzędów religijnych grozi im kara pozbawienia wolności do lat 2.

Joanna Niecko

Ukradł 450 litrów oleju napędowego

64-latką podejrzanego o kradzież 450 litrów oleju napędowego zatrzymali na bocznicę kolejowej w Małaszewicach (gm. Terespol) policjanci. 64-letni mieszkaniec gminy Małaszewice został zatrzymany w ub. tygodniu. Z ustaleń policjantów wynika, że spuszczał paliwo z cysterny, po czym przewoził je w baniakach do znajdującego się nieopodal ciągnika. Policjanci znaleźli na przygotowane do wywieżenia plastikowe zbiorniki z 450 litrami oleju, wartość strat to na niemal 4 tys. zł. Mężczyzna usłyszał zarzut kradzieży, przyznał się do winy. Grozi mu kara do 5 lat więzienia.

GR

Lublin: Podczas awantury ugodził 35-latką nożem

Na 3 miesiące do tymczasowego aresztu trafił 37-letni mieszkaniec województwa mazowieckiego. Mężczyzna podczas awantury ugodził nożem 35-latkę.

Przy ulicy Krężnickiej w Lublinie policjanci zastali ranionego nożem 35-latkę oraz jego żonę. Z relacji mężczyzny wynikało, iż umówił się on tam z 37-latką w celu wyjaśnienia spraw osobistych. Jednak szybko rozmowa

przerodziła się w przepychankę. W trakcie awantury sprawca miał wyciągnąć nóż i nim wymachiwać. W pewnym momencie ugodził 35-latkę ostrzem w brzuch. Po tym uciekł do hostelu.

Policjanci zatrzymali napastnika. Usłyszał zarzuty usiłowania zabójstwa oraz nakłaniania do zmiany zeznań w innym postępowaniu.

(McM)

REG

Tragicznie zmarły górnik pozostawił żonę i osierocił dwójkę dzieci

Kilometr pod ziemią zginął Jarek z Łęcznej. W dzień swoich urodzin

Kolejny dramat w Bogdance. Nie żyje 36-letni górnik, który prawdopodobnie został przygnieciony przez ciężki kontener transportowy.

„Do zobaczenia w sektorze niebo”

Dramat rozegrał się w polu wydobywczym Stefanów w sobotę, 7 stycznia.

– Podczas wykonywania prac związanych z obsługą kolejki, na

poziomie 990 m, zginął 36-letni pracownik spółki – informowała na gorąco spółka Lubelski Węgiel Bogdanka.

Zmarły mężczyzna mieszkał w Łęcznej. Miał ponad dziesięć lat doświadczenia w pracy pod ziemią, pozostawił żonę i dwójkę dzieci. Zginął w dzień swoich 36. urodzin.

Jarek był zapalonym kibicem Górnika Łęczna, dlatego oficjalnie w mediach społecznościowych pożegnali go członkowie stowarzyszenia kibiców łęczyńskiego klubu. „Do zobaczenia

w sektorze niebo” – komentowali koledzy z najgłośniejszej stadionowej trybuny B.

Awaria hamulca?

W związku ze śmiertelnym wypadkiem w Bogdance lubelska prokuratura wszczęła śledztwo, które toczy się z artykułów Kodeksu Karnego dotyczących nieumyślnego spowodowania śmierci oraz naruszenia zasad bezpieczeństwa i higieny pracy.

Gdy doszło do wypadku, tragicznie zmarły górnik miał

przestawiać zwrotnicę. – Ze wstępnych ustaleń wynika, że podczas wymijania się dwóch podwieszanych kolejek, w trakcie przestawiania zwrotnicy, najprawdopodobniej z powodu awarii hamulca, doszło do zderzenia się kolejek, w wyniku czego jeden z podwieszanych metalowych kontenerów odczepił się i przygnoił pracownika – przekazała komisarz Anna Kamola z zespołu prasowego Komendy Wojewódzkiej Policji w Lublinie.

Czy rzeczywiście doszło do awarii hamulca, sprawdzą

KOLEJNA ŚMIERĆ W LUBELSKIEJ KOPALNI

To drugi w ostatnim czasie śmiertelny wypadek w lubelskiej kopalni. 8 czerwca ubiegłego roku w polu Bogdanka zginął 35-letni górnik. 960 metrów pod ziemią czteroosobowa brygada pracowała przy udrażnianiu zbiornika, z którego urobek przesypany jest na taśmociąg. Wtedy doszło do niekon-

trowanego wdarcia się urobku do przestrzeni wyrobiska. Trzem pracownikom udało się przed wypływającą 400-tonową masą skalną uciec. Przysypała jednak 35-letniego Jarosława z powiatu włodawskiego. Mężczyzna zginął na miejscu. Był to pierwszy śmiertelny wypadek w Bogdance od 2017 r.

teraz biegli powołani przez prokuraturę. Odrębne postępowanie w sprawie wypadku

prowadzi także Okręgowy Urząd Górniczy.

GR, KK

Tragedia na drodze

Trójka nastolatków zginęła w wypadku samochodowym

Żeby wydobyć ofiary wypadku z auta, konieczna była pomoc strażaków ze specjalistycznym sprzętem

Lublin: Trzej nastolatków zginęło w wypadku samochodowym na ul. Jana Pawła II.

W czwartek (5 stycznia) przed północą doszło do wypadku samochodu osobowego Audi A-4, jadącego ul. Jana Pawła II w kierunku Al. Kraśnickiej, nagle na wysokości ul. Gęsiej stracił panowanie nad pojazdem. Potem zjechał z drogi, uderzając w barierki rozdzielające pasy jezdni, a następnie roztrzaskał się na szluku

oświetleniowym i słupie trakcji trolejbusowej.

Żeby wydobyć ofiary wypadku z auta, konieczna była pomoc strażaków ze specjalistycznym sprzętem. Samochodem jechała czwórka nastolatków.

– Pomimo podjętej na miejscu reanimacji życia trójki osób nie udało się uratować. W wypadku zginął 18-letni kierowca audi, 17-letni pasażer oraz 16-letnia pasażerka. Do szpitala w bardzo ciężkim stanie został przetransportowany trzeci z pasażerów – 16-latek. Wszyscy uczestnicy

wypadku są mieszkańcami Lublina – informuje komisarz Anna Kamola z KWP w Lublinie. – Na miejscu wypadku prowadziliśmy oględziny pod nadzorem prokuratora. Ciała ofiar wypadku zostały przekazane do badań sekcyjnych.

Do wypadku doszło na prostym odcinku drogi, na którym obowiązuje ograniczenie prędkości do 50 km/h. Dodatkowo policjanci ustalili, że kierowca uprawniał do kierowania miał od kilku tygodni.

Joanna Niecko

Napadł z nożem na pracownika sklepu. Zażądał pieniędzy

Opole Lubelskie: Do 12 lat więzienia może grozić mężczyźnie, który napadł z nożem na pracownika sklepu. Zażądał od niego pieniędzy.

W poniedziałek (2 stycznia) w jednym z opolskich sklepów doszło do przestępstwa.

– Jak ustalili policjanci, do pomieszczenia wszedł mężczyzna i wyciągając nóż, zażądał pieniędzy od stojącego za ladą 30-latkę. Sprzedawca w obawie o swoje zdrowie i życie wydał napastnikowi 50 złotych. Sprawca z łupem w reku wyszedł, jednak następnego dnia ponownie pojawił się w tym samym sklepie, żądając od sprzedawcy gotówki. 30-latek o zdarzeniu powiadomił Policję – informuje aspirant sztabowy Edyta Żur z KPP w Opolu Lubelskim.

Napadł z nożem na pracownika sklepu. Zażądał pieniędzy

Napastnikiem okazał się 39-letni mieszkaniec Opolu Lubelskiego, który został tymczasowo aresztowany pod zarzutem kradzieży rozbójniczej. W trakcie przeszukania policjanci znaleźli w miejscu

zamieszkania mężczyzny środki odurzające i nóż.

Policjanci pod nadzorem prokuratora będą wyjaśniać szczegółowe okoliczności zdarzenia. Mężczyźnie grozi do 12 lat więzienia.

Joanna Niecko

Samochód uderzył w ogrodzenie kościoła. Kierowca zmarł w szpitalu

W środę (4 stycznia) policja została powiadomiona o wypadku, do którego doszło na ul. Diamentowej w Lublinie. Funkcjonariusze ustalili, że 48-latek poruszał się samochodem marki Volvo w kierunku centrum miasta. W pewnym momencie z nieznanymi przyczynami zjechał z drogi i uderzył w ogrodzenie kościoła. Mężczyzna w stanie ciężkim został przewieziony do szpitala, gdzie zmarł – informuje nadkomisarz Kamil Gołębiowski z KMP w Lublinie.

Joanna Niecko

ROZMOWA z Przemysławem Kurkowskim, trenerem AT Champion Biała Podlaska

Przemysław Kurkowski. Najlepszy malarz wśród piłkarzy i trenerów

Ma 39 lat. Jest byłym zawodnikiem Podlasia Biała Podlaska. W barwach drużyny z Piłsudskiego rozegrał 116 meczów i zdobył 55 goli. Był królem strzelców Klasy Okręgowej. Czy znacie drugiego byłego piłkarza, który malowałby tak pięknie, jak Przemysław Kurkowski? Oprócz tego potrafi grać na gitarze oraz interesuje się archeologią biblijną, prowadząc kanał poświęcony najciekawszym odkryciom z tej dziedziny.

W Przemku, znasz kogoś takiego lub słyszałeś, by piłkarz został malarzem?

- No właśnie nie.

W Ja znam Przemysława Kurkowskiego...

- Od dziecka rysowałem, ale nie malowałem. Dopiero gdy podjąłem naukę w IV Liceum Ogólnokształcącym im. Stanisława Staszica w Białej Podlaskiej na profilu plastycznym, sięgnąłem pierwszy raz po farby olejne. Wówczas namalowałem tylko dwa obrazy i to na końcowe zaliczenie. Trzy lata temu powróciłem do swojej pasji i postanowiłem rozwijać ją w wolnej chwili.

W Co preferujesz?

- Najczęściej obrazy maluję pędzlami i farbami olejnymi, choć w dorobku mam jeden obraz namalowany techniką szpachelkową, który podarowałem swoim teściom. Polega ona na nakładaniu szpachelką farby na płótno i umiejętnym rozprowadzaniu jej po nim, nadając farbie i obrazowi zamierzony efekt. Jednak zdecydowanie wolę malowanie pędzlami. Czasem oprócz farb olejnych używam farb akrylowych, które o wiele szybciej schną.

W Ilu prac dorobiłeś się w swoim życiu?

- Mam kilka pasji i nie posiadam zbyt wielu prac malarskich w dorobku, gdyż robię to albo na zamówienie, jak ostatnio lub wtedy, kiedy mam do tego natchnienie i czas. Mam ich około dziesięciu, ponieważ każda z nich nigdy nie była malowana w szybkim tempie. Do tego potrzebowałem właśnie natchnienia.

W Co przedstawiają wykonane prace?

- Najchętniej maluję pejzaże, naturę, czyli miejsca, z którymi mam miłe skojarzenia.

W Ostatnia z nich to motyw piłkarski. Nie mogło być inaczej?

- Ostatnia praca była stworzona na zamówienie ze strony mojej dalszej rodziny i nigdy nie planowałem malować motywów piłkarskich, ponieważ sądziłem,

że nie będą miały efektu końcowego. W dodatku nigdy nie specjalizowałem się w malowaniu postaci. Może czas poświęcić temu więcej uwagi...

W Ale obraz Ronaldo i Messiego jest piękny...

- Osoba, do której trafił ostatni obraz, jest fanem FC Barcelony, której ikoną był wówczas i w zasadzie dalej w sercach wielbicieli jest Leo Messi. Poproszono mnie, bym namalował ze zdjęcia internetowego dwóch najlepszych piłkarskich rywali: Ronaldo i Messiego, idących w przyjacielskim uścisku. Myślę, że ten obraz to dobry wzór i kurtuazja na przyszłość, szczególnie dla młodego grona miłośników piłki nożnej, gdyż rywalizacja nie zawsze musi się kojarzyć z fizycznym pojedynkiem na boisku, ale z przyjaźnią poza nim.

W Wiem, że mało brakowało, a praca nie ujrzałaby światła dziennego...

- Moja żona Monika jest z natury cierpliwym i dobrym doradcą. Obraz będąc w połowie namalowany w 2021 roku poszedł w odstawkę.

W Dlaczego?

- Na początku lipca urodziła nam się córeczka Oliwia. Spowodowało to przekierowanie priorytetów i zajęcie się opieką oraz wychowaniem naszego „małego” szczęścia. Czas i natchnienie na ukończenie obrazu wówczas zmały, ale przerodziły się w inne przyjemne rodzicielskie doświadczenia. Wtedy obraz i przybory malarskie stały i zajmował nam sporo miejsca w przyszłym pokoju dla dziecka, więc moja żona, naciskając i motywując mnie, spowodowała, że po roku praca nad nim została dokończona, a pokój w końcu został przygotowany do zabawy dla pociechy, która obecnie ma już półtora roczku. Żona podwójnie była szczęśliwa (śmiech - przyp. red.).

W Z tego, co słyszałem, praca już pojechała do stolicy...

- Dokładnie. Pojechała do Warszawy do Adama - fana FC Barcelony. To brat mojego szwagra Damiana Panka. Z tego, co się dowiedziałem, powiesi go w swoim biurze.

W W naszej rozmowie prywatnej rzuciłem hasło, by ludzie zobaczyli twoją twórczość. Bierziesz to pod uwagę?

- Myślałem kiedyś o tym po cichu. Nie mam nic przeciwko temu, choć dorobek obrazów nie jest zbyt okazały. Wierzę jednak, że na tym nie koniec i w przyszłości może uda się zorganizować jakąś skromną wystawę.

W Sprzedajesz swoje prace?

- Nigdy nie malowałem obrazów na sprzedaż, ponieważ

Ostatnio obraz Przemysława Kurkowskiego

malując, robię to dla przyjemności i sprawdzam swoje możliwości i to, czy coś w ogóle po nauce w liceum pamiętam z malarstwa. Służą one bardziej dla mnie jako nauka lub jako prezent dla najbliższej rodziny. Jeden z nich po namowach znajomych został wystawiony na portal aukcyjny i o dziwo szybko sprzedany.

W Oprócz talentu malarzkiego lubisz jeszcze „pobrzdękać” na gitarze...

- Lubię, jak to powiedziałeś, „pobrzdękać” na gitarze. Szczególnie szanty z uwagi na moje zamiłowanie do marynistyki. Mój ojciec Stanisław grał kiedyś w zespole weselnym i to on stworzył mi grunt pod umiejętność gry na gitarze.

W Piłkarz, malarz, muzyk. O czymś jeszcze nie wiesz?

- Interesuję się również archeologią biblijną, prowadząc kanał poświęcony najciekawszym odkryciom z tej dziedziny. Chętne osoby zapraszam do odwiedzenia mojego skromnie prowadzonego kanału Youtube - Biblijne Skarby, na którym zamieszczam tłumaczone przeze mnie z języka angielskiego materiały z archeologii biblijnej.

W Gdzie pracujesz?

- Aktualnie pracuję w Powiatowym Urzędzie Pracy w Białej Podlaskiej jako doradca zawodowy.

W Ale jesteś również trenerem...

- Niespełna dwie dekady temu trenerskie pierwociny w pracy z dziećmi nabywałem w nieistniejącym już UKS-ie Orlik-2 Biała Podlaska. Od 2014 do 2019 roku trenowałem młodych adeptów piłki nożnej w AP TOP-54 Biała Podlaska,

a od 2019 roku do dziś trenuję w grupach skrzat 2016-2017 oraz żak 2015 w Akademii Techniki Champion Biała Podlaska, która otrzymała ostatnio brązową gwiazdkę w programie certyfikacji PZPN.

W Wielu kibiców pamięta „Kurę” jako świetnego napastnika. Wspominasz czasami te momenty?

- Bardzo często i miło je wspominam. To sentymentalny okres w moim życiu.

W 30 goli w jednym sezonie w Klasie Okręgowej. To był ten najlepszy moment w życiu?

- To był czas, gdy dopiero zaczynałem swoją poważną przygodę z piłką nożną. Po awansie do IV ligi bramkowe szczęście nadal mi sprzyjało, aż nadeszła w 2005 roku nieszczyśna kontuzja kolana.

W Co się stało?

- Miałem 22 lata i na treningu doznałem skręcenia stawu kolanowego, w wyniku czego zerwałem więzadło krzyżowe przednie i uszkodziłem łąkotkę. To zdyskwalifikowało mnie z dalszej kontynuacji gry w piłkę, mimo dwóch rekonstrukcji tego więzadła. Stało się to, jak sądzę, w najlepszym momencie mojej piłkarskiej przygody.

W Czy miałeś oferty z lepszych klubów?

- Niewiele osób wie o tym, ale w wieku 21 lat, będąc na testach w czwartoligowym Targówku Warszawa, w wygranym sparingowym meczu 8:0 z Piłką Białobrzegą, w którym strzeliłem bramkę na 1:0, dostałem propozycję przejścia do klubu. Targówek wówczas walczył m.in. z Legią II Warszawa o wejście

„Kura” podczas tworzenia

Nigdy nie malowałem obrazów na sprzedaż, ponieważ malując, robię to dla przyjemności i sprawdzam swoje możliwości i to, czy coś w ogóle po nauce w liceum pamiętam z malarstwa

Damian Panek i moja siostra? Chciał ją poznać, więc nie pozostawało mi nic innego, jak umówić ich na randkę

Ja mam 175 cm, a „Radzio” bodaj 164 cm. Nie staliśmy w kolejce po wzrost, a po umiejętności i spryt

do trzeciej ligi. W GKP grał wtedy Marcin Smoliński, który dzięki mojej asyście w tym sparingu zdobył bramkę na 8:0. Nie zdecydowałem się na przejście do Targówka, który ostatecznie po zakończonym sezonie 2003/2004 wycofał się z rozgrywek, a Smoliński trafił do Legii Warszawa. Żałowałem trochę wtedy swojej decyzji.

W Czy myślisz, że Twoja kariera piłkarska potoczyłaby się inaczej, gdybyś przyjął ofertę z GKP?

- Uważam, że tak. Powalczylibyśmy wówczas z GKP o awans. Jeśli to by nie wyszło, a klub by ostatecznie się wycofał z rozgrywek, być może miałbym szansę trafić do wyższej ligi, a kontuzja kolana, której rok później w Podlasiu doznałem, mogłaby mnie ominąć.

W Strzelałeś bramki głową. Jak, skoro masz 175 cm wzrostu?

- Nie należałem do wysokich zawodników, jednak bardzo lubiłem ten sposób strzału na bramkę. Myślę, że skuteczność została wypracowana szczególnie po treningach lub w dni nietreningowe już za młodu, gdy wspólnie z Radkiem Klujewskim (kolegą z osiedla i boiska w AZS-ie i Podlasiu) postanawialiśmy na wszelakich boiskach podrzucić sobie piłkę na głowę z sektorów bocznych boiska. W ten sposób przyszły efekty.

W Później tworzyliście bodaj najniższy duet napastników w bialskiej ekipie...

- Ja mam 175 cm, a „Radzio” bodaj 164 cm. Nie staliśmy w kolejce po wzrost, a po

umiejętności i spryt (śmiech - przyp. red.).

W Może nie wszyscy wiedzą, ale grałeś w Podlasiu z przyszłym szwagrem, obecnie trenerem Huragana...

- Zgadza się. Pamiętam, że chyba w sezonie 2000/2001, jako junior, wchodziłem powoli w szeregi seniorów Podlasia i zagrałem w jednym lub dwóch meczach z Damianem Pankiem. Wyszliśmy jako para napastników.

W Dzięki temu Twoja siostra Anna ma teraz męża...

- Po jednym z meczów w seniorach, gdy rodzina czekała na mnie pod hotelem klubu, Damian Panek zapytał mnie, kim jest dziewczyna, która również na mnie czeka. Powiedziałem, że to moja starsza siostra Anna. O niedowierzaniu odparł, że chce ją poznać, więc nie pozostawało mi nic innego jak umówić ich na randkę (śmiech - przyp. red.).

W Jakby tego było mało, Jacek Bąk to Twoja rodzina...

- Większość osób kojarzy Jacka Bąka - reprezentanta Polski. Jednak Jacek Bąk, o którym Ty wspominasz, to m.in. piłkarz Legii Warszawa, grający w latach 1988-1992. Wystąpił m.in. w słynnym meczu ćwierćfinałowym Pucharu Zdobywców Pucharów przeciwko Sampdorii Genua. Ten Jacek Bąk to mąż mojej siostry ciotecznej - Barbary. Kilka razy w roku widzimy się na zjazdach rodzinnych.

Noworodki urodzone w lubartowskim szpitalu

Julia Kierekiesza, Międzyrzec Podlaski
ur. 30 grudnia 2022 r., g. 09:02, 3,30 kg, 53 cm
Rodzice: Magdalena i Mariusz
Brat: Jakub (5,5 roku)

Maksymilian Wiśniewski, Biała Podlaska
ur. 2 stycznia, g. 11:41, 2,74 kg, 52 cm
Rodzice: Monika i Robert
Rodzeństwo: Filip, Miłosz, Kornelia

Synek Justyny i Pawła Białachów, Józefów, powiat łukowski
ur. 4 stycznia, g. 6:40, 4 kg, 59 cm
Siostra: Pola (2,5 r.)

Oliwier Chołodziński, Drozdówka, gm. Uścimów, pow. lubartowski
ur. 7 stycznia, g. 10:09, 3,80 kg, 56 cm
Rodzice: Patrycja i Konrad
Brat: Tymon (1,5 r.)

Natan Matyjasek, Gułów, gm. Adamów, pow. łukowski
ur. 6 stycznia, g. 14:50, 2,60 kg, 55 cm
Rodzice: Iwona i Sebastian
Rodzeństwo: Amelia, Milena, Emilia

Cezary z synem Alanem, Lubartów
ur. 5 stycznia, g. 12:11, 3,35 kg, 56 cm
Rodzice: Natalia i Czarek
Siostra: Iga (8 lat)

Róża Sobijanek z tatą, Brzozowica Duża, powiat radzyński
ur. 6 stycznia, g. 9:30, 3,15 kg, 56 cm
Rodzice: Weronika i Dawid

Blanka z babcią Agnieszką, Piaseczno, gm. Ludwin, pow. łęczyński
ur. 6 stycznia, g. 3:57, 2,97 kg
Rodzice: Patrycja i Michał

Szpital w Radzynie

Marcin Król, Radzyń
ur. 30 grudnia, g. 10.25
3410 g, 54 cm
Rodzice: Sylwia, Jarosław
Rodzeństwo: Wiktoria (14 l.), Emilia (9 l.), Rafał (8 l.)

7 stycznia na ślubnym kobiercu stanęli

Agnieszka Ciekot i Jarosław Hunek

Niech Wasza wspólna podróż przez życie będzie fascynującą przygodą pełną miłości, pasji i nieustannego odkrywania wewnętrznego bogactwa drugiej osoby. Życzymy Wam wspólnych poranków pachnących kawą i wieczorów aromatem dobrego wina. Ale przede wszystkim, by Wasz dom zawsze pachniał miłością, bezpieczeństwem i prawdziwą bliskością.

Koleżanki i koledzy z Wydawnictwa Wspólnota

Zofia Lubomirska (1718 - 1790) i złote czasy Opola Lubelskiego (cz. II)

Opolska wersja historii o Kopciuszku z umiarkowanym happy endem

Młodzi zakochali się w sobie od pierwszego wejrzenia. On dla niej pokłócił się ze swoją koronowaną rodziną, tatusia - króla o mało szlag nie trafił na miejscu. Ona odrzuciła zaloty kwiatu arystokracji polskiej. Ślub wzięli w tajemnicy. A potem on spakował się i zniknął. Ona, pod opieką ciotki, wiernie czekała w opolskim pałacu. I tu zaskoczenie: po dwunastu latach wrócił!!! Historia małżeństwa Franciszki Krasieńskiej z księciem Karolem Wettynem emocjonowała całą Europę.

Zapisując swojej czwartej żonie - Zofii z Krasieńskich Opole, Jan Tarło pisał o niej: „...której statecznej miłości cały czas pożycia mego zawsze nieustannie doznawałem, która nie tylko że mi nigdy żadnej do jakiegokolwiek nieukontentowania nie dała okazji, ale też cnotami i rozumem swoim wielką i prawdziwą zawsze podporą, ozdobą i pociechą moją była”. W krótkim małżeństwie nie zdążyła dać mu wprawdzie tego, na co najbardziej liczył, czyli potomka, jednak, jak się wydaje, stanowili zgodną parę.

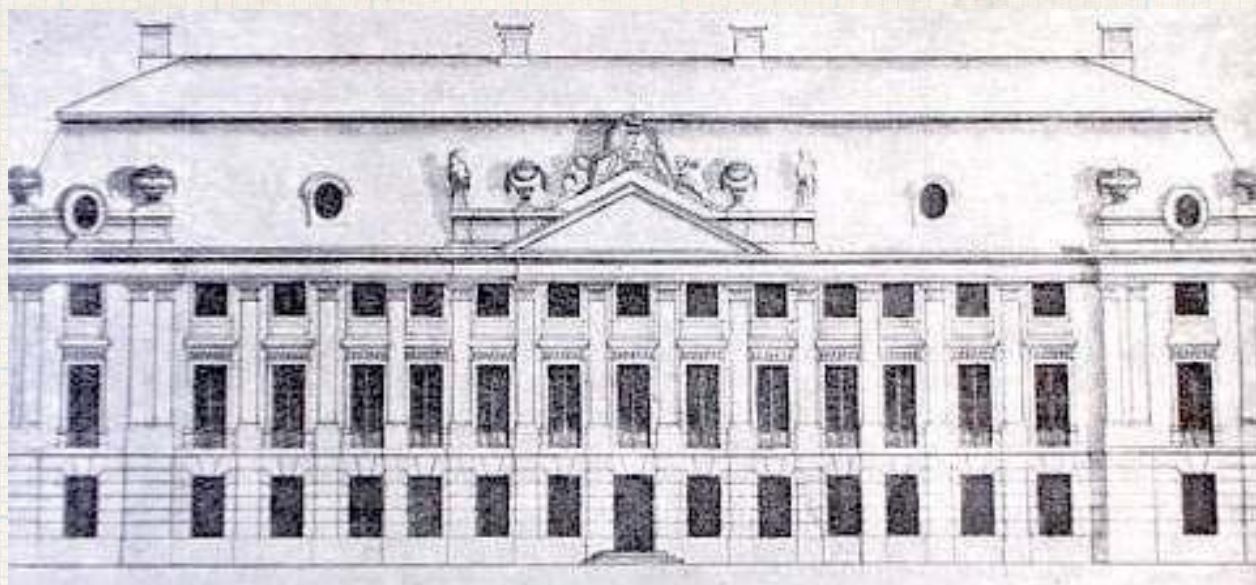
Pani wojewodzina lubelska

Podobnie było w drugim małżeństwie Zofii: książę Antoni Lubomirski nie był wzorem cnót, kilka razy wytknięto mu przesadną predylekcję do alkoholu, jednak z żoną traktowali się z dużym szacunkiem i wzajemną życzliwością. To zupełnie wystarczało. Można zaryzykować twierdzenie, że wywierała na niego wpływ także w dziedzinie polityki: Lubomirscy tradycyjnie zorientowani byli na Austrię, Zofia przewiodła go do obozu profrancuskiego. Dzieci nie mieli, jedyne urodzone zmarło w niemowlęctwie.

Piękna wychowanka

Część uczuć macierzyńskich przelała na bratanicę, Franciszkę Krasieńską. Dzieje jej małżeństwa z synem Augusta III, Karolem Chrystianem Józefem Wettynem, księciem Kurlandii, emocjonowały niemal całą Europę. Oto na jednym z balów królewicz zakochał się bez pamięci w ślicznej pannicy, która szybko uwierzyła, że jej przeznaczeniem jest zostać królową...

Pisze Marcin Matuszewicz,

Południowa fasada pałacu Lubomirskich w Opolu w II połowie XVIII wieku

pamiętnikarz z epoki: *Ten zaś szlub takim się stał sposobem. Starościanka nowomiejska (czyli panna Krasieńska, której nadzwyczajnej urodzie poświęconych jest wcześniej kilka akapitów - przyp. ZS) rezydowała w Warszawie przy ciotce swojej, księżnej Lubomirskiej, wojewodzynie lubelskiej, gdzie królewicz książę kurlandzki w niej zakochawszy się i swoją intencją żenienia się z starościanką nowomiejską przed wojewodą lubelskim oświadczywszy, namówił go, aby z żoną księżną i z starościanką nowomiejską wyjechał o mil dwanaście od Warszawy do Węgrowa. Potem królewicz u księdza Ostrowskiego, biskupa inflantskiego, oficjała warszawskiego wyrobił sobie indult (zezwolenie - przyp. ZS) z okienkami na obydwie osoby, mężczyzną i białogłową. Nie mógł się ksiądz Ostrowski odjąć tak usilnym królewicza obligacją. Wziąwszy tedy bernardyna ze sobą z Warszawy, pod pretekstem polowania pobiegł do Węgrowa, gdzie za tym indultem sprowadzony bernardyn z Warszawy dał szlub królewiczowi ze starościanką nowomiejską, ale pożałował się Boże tej damy, królewicz zapomniał o niej...*

Opuszczona królewiczowa

Rzeczywiście, Karol dość szybko po ślubie wyjechał do Dreżna, trudno jednak ocenić, czy powodem była oziębłość wobec małżonki, czy też problemy natury politycznej. Cały związek miał wszelkie cechy mezaliansu, zawarty został bez akceptacji ojca Karola (August III miał nawet poważnie chorować...). Małżeństwo miało długo cechy morganatycznego - to znaczy Franciszka nie stała się częścią rodziny panującej. W Polsce oczywiście było to pojęcie nieak-

Wysmukła jak młoda topol, hoża jak rozkwitająca różyczka, z dużymi, czarnymi oczyma i noskiem lekko zadartym dziwnie pięknie wyglądała w tej mieszaninie polskiego i francuskiego stroju - pisze o Franciszce z Krasieńskich Julian Falkowski. Historia trochę przypominała tę o Kopciuszku: saski królewicz od pierwszego wejrzenia zakochał się w prowincjonalnej szlachciance... Na happy end trzeba było jednak czekać kilkanaście lat

ceptowalne i Krasieńska była tytułowana królewiczową. Dziwny ten związek był nie na rękę w zasadzie nikomu: Karol, wobec wielkich problemów politycznych miał głowę pochłoniętą czym innym, rodzina Wettynów gotowa była wypłacić bajeczne wręcz kwoty za zgodę na unieważnienie małżeństwa, szybko znajduje się nawet biskup, który za dokonanie stosownych formalności gotów był część tych kwot przytulić. Nawet sam ojciec Franciszki wzbrania się przed tytułowaniem córki „królewiczową”.

W zasadzie największym oparciem okazali się ciocia Zofia i wuj Antoni.

Znowuż Koźmian: *Póki dwór saski za wdaniem się Marii Teresy, cesarzowej austriackiej, nie uznał tego małżeństwa, królewiczowa mieszkiała w Opolu przy ciotce i Lubomirscy otaczali ją*

całym urokiem jej wyniesienia. Wspaniałe Opole gmachy dla niej ozdobione były. Dwór, wystawa jego, ucztę, zabawy, polowania, zjazdy rozrywały tęsknotę do odalonego męża młodej małżonki i polska krew szlachecka dwóch znakomitych imion, nie sądząc się niegodną związków z panującymi rodami, podnosiła się do ich wysokości.

Powrót męża marnotrawnego

Polityczno - prawny kontendans trwał całe lata. Karol żony praktycznie nie widywał. Przypominał sobie o niej w rytm kolejnych politycznych porażek: kiedy przestał być księciem Kurlandii, kolejny przypływ uczuć po przegranej sprawie wyboru na króla Polski... Przez część konfederatów barskich brany był pod uwagę jako możliwy

kandydat do polskiej korony. Powtarzano nawet historię, że porwanie Stanisława Augusta Poniatowskiego miało w jakiejś części być inspirowane uczuciem, jakim przez długie lata Kazimierz Pułaski miał darzyć Franciszkę... Zjeżdżają się ostatecznie w 1773 roku. Niedługo potem Karol pisze do Antoniego Lubomirskiego: *Chwile, które spędzam z drogą małżonką, liczę do najszczęśliwszych w życiu. Pozwalają mi one dowieść całej Saksonii, mojej rodzinie, całej Europie, że nie żałuję bynajmniej, iż połączyły mnie z twoją bratanicą więzy nierozzerwalne. Uważam, wręcz przeciwnie, chwilę, która nas skojarzyła, za najpiękniejszą w całym moim życiu. Dała mi ona żonę, która jest prawdziwą doskonałością i od której jedynie zależy, czy dalsze moje życie upłynie w szczęściu i spokoju. Z tego okresu pochodził zapew-*

Z pamiętnika Koźmiana:

Drugi dom moźny po Puławach za moich czasów był bez wątpienia w Opolu. Mieszkał w nim książę Antoni Lubomirski, wprzód wojewoda lubelski, a potem kasztelan krakowski, pan z oświecenia i stałej przychylności do dworu saskiego znany. Ożenił się on z wdową po Tarle, wojewodzie sandomierskim, z domu Krasieńską, dożywotniczką Opola, ciotką rodzoną Franciszki Krasieńskiej, królewicza Karola żony. (...) Gdy królewiczowa uznaną została przez dwór saski i do rodziny przybraną, a książę Antoni, kasztelan krakowski, życie sobie zbyt używaniem trunku ukrócił, wdowa po nim, poważna, oświecona i wielkiego rozumu matrona, mniej głośnie, ale nie mniej wystawne i bardzo rządne życie prowadziła.

W miarę leniwy, w miarę rozpustny...

Historyk Władysław Konopczyński o Karolu Wettynie, mężu Franciszki Krasieńskiej: Chcielibyśmy coś dobrego powiedzieć o tym królewiczu, ale nie tak łatwo. Ładny, miły, umiał po polsku, lubił Polaków, z czasem popierał będzie konfederatów swymi wpływami, oto wszystko. Zresztą trzpiot, danser, bawidełek, w miarę leniwy, w miarę rozpustny, skłonny do ulegania faworytom, słowem materiał na nowego Augusta III.

Warto przeczytać:

Wielce zajmujący opis całej tej historii zostawiła nam znakomita XIX-wieczna pisarka Klementyna z Tańskich Hoffmanowa w apokryficznym „Dzienniku Franciszki Krasieńskiej w ostatnich latach Augusta III pisany”.

ne nieznany nam dzisiaj portret, o którym pisze Koźmian: *widziałem tej sławnej piękności portret naturalnej wielkości w Opolu. Twarz jej pełna, okrągła, piękna, lecz fryzurą upudrowaną oszpecona. Malarz wystawił ją siedzącą za krosienkami, w chwili, gdy wstaje powitać męża, powracającego z polowania. Mąż jest wydany w ubiorze myśliwskim, córka dziesięcioletnia, stojąca koło matki, podaje mu różę; twarz księcia Karola ściągła, chuderlawą; znalazłem do niej nieco podobieństwa w królu saskim Fryderyku Augustie. Ta dziewczynka to Maria Krystyna, późniejsza żona króla Sabaudii, prababka m.in. króla Włoch Wiktora Emmanuela i całego zastępu europejskich dynastów.*

cdn.

Zbigniew Smółko

REG

Rostworowscy z Milejowa - zabiegali o prawa miejskie, zanim to było modne (cz. II)

Od wioseczki do ośrodka przemysłowego

Ojciec zaszczytów szukał na polu bitwy i w petersburskich gabinetach. Jego synowie potencjał dostrzegali w rodzinnej ziemi i w ciągu kilkunastu lat, wysiłkiem trzech pokoleń, z niewielkiego Milejowa uczynili kwitnący ośrodek gospodarczy

Imię Antoni było w XIX wieku rodzie Rostworowskich herbu dziedziczne. Pierwszy nosił je Antoni Meliton. Była to postać niesłyszane kontrowersyjna. Dzielny oficer w wojnach napoleońskich, kawaler Virtuti Militari i Legii Honorowej, umiejętnie budował karierę i majątek w czasach Królestwa Kongresowego. W czasie powstania listopadowego początkowo stanął na czele administracji cywilnej Lubelszczyzny, potem jednak przestał wspierać powstanie i tę samą funkcję wziął z rąk rosyjskich. Nie przyniosło mu to w oczach rodaków chwały, podobnie jak kolejne zaszczyty w Petersburgu. W 1843 pochowano go w Warszawie, serce zaś zamurowano w kościele w Milejowie. Było to miejsce jak najbardziej stosowne, bo fundatorami i budowniczymi świątyni byli właśnie Marianna i Antoni Rostworowscy, roboty ukończył ich syn Antoni Ignacy. Wcześniej w Milejowie była tylko cerkiewka unicka, która spłonęła w początkach XIX stulecia.

Senatorowicz z urodzenia, rolnik z powołania

Antoni Ignacy mieszkał w Milejowie razem z owdowiałą matką. Zachowało się niezwykle interesujące wspomnienie Stanisława Rostworowskiego, które opisuje życie w milejowskim pałacyku. *Zabrał się do pracy z wielkim zapalem. Interesy były w stanie dobrym, długów nie miał, okazał się zawziętym domatorem i rolnikiem. Z Milejowa nie wyjeżdżał, myślał o wstąpieniu do seminarium, ale wstręt do wina stanowił nieprzezwycięzoną przeszkodę. W powstaniu nie wziął udziału, musiał mu być przeciwny i niechętnie o tym okresie czasu mówił. Czasy były rolniczo ciężkie i na potrzeby gości spokrewnionych Rostworowskich, przebywających całe lata w Milejowie, trzeba było nieraz pozbywać się pozostawionych przez panią senatorową rodzinnych klejnotów.*

Na wozie i pod wozem

Żonę Ignacy znalazł sobie po sąsiedzku, w Jaszczowie, u Osuchowskich. Panna Klara była od niego znacznie młodsza, imponowała urodą i rozsądkiem, jakim wykazywała się zwłaszcza przy wychowaniu licznej gromadki dzieci. Kształciła ich w domu, zatrudniając guwernerów i nauczycieli języków obcych. Zarządzanie domem wymagało nie lada

Antoni Ignacy niespecjalnie dbał o siedzibę rodu, ku rozpaczony żony uchodził za abnegata zupełnie niewyczulonego na własne potrzeby materialne. Dopiero jego syn Antoni Jan wybudował bardziej okazałą siedzibę

bystrości: wprawdzie bieda nigdy do Rostworowskich nie zadrzała, ale nie wszystkie poczynania biznesowe Ignacego przynosiły dochody: otwartą, z wielkim hukiem fabrykę cygar „Antonio” trzeba było szybko zamykać. A, wobec gromady dzieci i życzliwego gościom gospodarza, trzeba było pilnie pomyśleć o budowie porządnej, większej niż dotychczasowa, siedziby...

Kiedy trzeba już było koniecznie coś wybudować, bo rodzina się powiększała, dobudował p. Antoni do starego zapadającego się w ziemię domu przybudówki, bez najmniejszej troski o stronę estetyczną. Był abnegatem, a p. Klara była zbyt

delikatna, by od męża czegoś wygodniejszego, czy kosztowniejszego żądać. A na niej właśnie, jako na pani domu, odbijały się najboleśniej przystawione już niedomagania starej milejowskiej siedziby. Podłogi się nuszały, sufity opadały, dostawało się do nich ręką, ściany pokrywały pleśń. A trzeba było w tym domu i w tych wanunkach chować dzieci, gromadzić niezliczoną ilość osób z rodziny i przyjmować gości, bo p. Antoni lubił mieć dom pełny, lubił mieć wokoło siebie młodzież, a rezydenci byli nieodłącznym Milejowa atrybutem. I tak szło w tym starym pochyłym do ziemi, pokrzywionym na wszystkie strony domu, życie zbo-

ne i proste, uczciwe i prawe, wszelkiej próżności obce. A na ścianach wisiały stare portrety, w głębokich szafach leżały ściśnięte, oprawione w pergamin książki, gromadzone przez szereg pokoleń i dopełniane przez Antoniego. Po imionach synów sięgał p. Antoni aż do XVI wieku, uważając, że to się pamięci dziadów i pradziadów należy.

Tylko dla siebie skąpy

Nie dziwi, że Ignacy miał wśród bliższych i dalszych znajomych opinię ekscentryka. W jednym palcie chodził 25 lat i wzbraniał się przed jego jakąkolwiek naprawą. Zupełnie inaczej traktował jednak

swoje włości: melioracja, dość niewdzięcznej pod tym względem ziemi milejowskiej, była jego osobistą koncepcją i niemalże własnoręcznie wykonanym dziełem. Jakichkolwiek kontaktów z administracją carską jak mógł, unikał. Nawet kiedy zgodnie z przepisami w kościele odprawiano modły za rodzinę carską, dyskretnie wynosił się z kolatorskiej ławki.

Zmarł w 1896, Klara przeżyła go o sześć lat. Zostali pochowani w milejowskim kościele.

Kolejne pokolenie

Synów Antoni Ignacy i Klara mieli czterech. Wawrzyniec, ku radości pobożnej rodziny, został księdzem. Po kilku latach, jednak już przy znacznie mniejszym entuzjazmie, przystał do mariawitów i doszedł nawet w tej organizacji do urzędu biskupa. Wojciech, po ukończeniu z najlepszymi ocenami studiów prawniczych, wrócił w rodzinne strony i, po dokonaniu rodzinnych działów majątkowych, osiadł w Jaszczowie. Najmłodszy Jan, obdarzony najtrudniejszym charakterem, wyjechał do Ameryki i tam ułożył sobie życie. W Milejowie schedę objął Antoni Jan, który uczynił z wioseczki kwitnący ośrodek przemysłu. A nawet chciał zrobić z niej miasteczko.

cdn.

Zbigniew Smółko

REGION W DAWNEJ FOTOGRAFII

Zima na Łapiguzie

Zdjęcie znalezione na portalu fotopolska.eu, wykonane przez Niemców w 1942 w koszarach kawalerii na Łapiguzie. Zimy 1941/42 i 1942/43 należały do wyjątkowo srogich, niemieccy żołnierze zakwaterowani w koszarach pod Łukowem i tak wygrali jednak los na loterii. Dane historyczne wskazują, że na Lubelszczyźnie nie przekraczały one -10 C. Koszary wywodzące się jeszcze z czasów carskich, będące siedzibą polskich oddziałów kawalerii, stanowiły wystarczające schronienie. Jeden, największy koszarowiec był murowany, kilka innych drewnianych, dwie stajnie drewniane i kilka murowanych.

BOŚMY BARDZO HERBOWI

Rokitno - z wierzbą w herbie

Gmina na północ od Białej Podlaskiej nie posiadała własnych tradycji heraldycznych, więc musiała skupić się na najbardziej typowym elemencie krajobrazu i nawiązać do nazwy własnej

W herbie Rokitna widzimy w polu czerwonym czarną wierzbę z dziesięcioma gałązkami i zielonymi liśćmi a nad nią krzyż czteroramienny srebrny. Znane nam wyobrażenia posługują się dość ciemną i matową czerwienią, czyli kolor określanym w heraldyce jako sanguine, czyli krwisty. Czerń jest jednym z podstawowych kolorów heraldycznych, o tyle dodatkowo ułatwiających robotę twórcom nowoczesnych herbów, że wył-

czona jest z dawnej reguły zabraniającej kłaść koloru na kolor i metalu na metal (pamiętamy, że żółty i biały to złoto i srebro!) Oficjalnie (na stronie samorządu gminnego) tłumaczony jest następująco:

wierzba nawiązuje do nazwy miejscowej siedziby Gminy Rokitno. Rokitno należy do grupy „nazw mówiących”: rokita – gatunek krzewu z rodzaju wierzby, stąd też wybór głównego elementu herbu. Krzyż upamiętnia śmierć trzynastu unitów – dziś Błogosławionych Męczenników Podlaskich. Krwawe wydarzenia, jakie rozegrały się w styczniu 1874 r. w Pratulinie, stale przypominają o skomplikowanych stosunkach wyznaniowych, jakie w przeszłości panowały na tym terenie.

Zbigniew Smółko

PIŁKA NOŻNA - FORTUNA 1. LIGA

Górnik wrócił do treningów. Pojadą na zgrupowanie

27 zawodników wzięło udział w pierwszym treningu pierwszoligowego Górnika w 2023 roku. Wśród zielono-czarnych zabrakło obrońcy Souleymane Cissé. Do planów przygotowań Górnika dodano obóz przygotowawczy w Opałenicy.

Koniec urlopów

Miesiąc trwała przerwa piłkarzy Górnika od treningów w klubie. W czwartek, 5 stycznia, zielono-czarni wrócili do wspólnych zajęć. Pierwszy trening odbył się w klubowej hali.

- W tym roku wyszło bardzo dużo wolnego. Po zakończonej rundzie trenowaliśmy razem jeszcze trzy tygodnie, żeby ta przerwa nie była za duża. Na ten okres przerwy każdy z nas otrzymał też swoją rozpiskę więc przez święta musieliśmy swoje zrobić. Na pewno jednak udało się odpocząć. Z tego co wiem, to wielu chłopaków pojechało gdzieś na jakieś wakacje, bo był na to czas. Każdy na swój sposób na pewno odpoczął. Ja spędziłem ten czas z rodziną - powiedział kapitan zielono-czarnych Maciej Gostomski, cytowany przez klubowe media.

W premierowych zajęciach udział wzięło 27 zawodników. Zabrakło Souleymane Cissé,

W piątek piłkarze Górnika przeszli testy motoryczne. W poniedziałek rozpoczęli pierwszy mikrocykl treningów. Jego zwieńczeniem będzie sparing ze Stalą Rzeszów

któremu z powodów prywatnych przedłużył się powrót z Francji do Polski.

- Bardzo się cieszę, że wreszcie wróciliśmy, bo wiadomo, że za długo też nie można świętować. Grałem w piłkę i z doświadczenia wiem, że jak człowiek za długo siedzi w domu, to można się zanudzić. Sportowcowi wystarczą dwa tygodnie, później zawodnicy sami szukają aktywności: jazdy na rowerze, gry w tenisa, pływania. Na pewno piłkarzom

brakowało już ruchu. Każdy wrócił uśmiechnięty i z pewnością gotowy, aby ciężko pracować i walczyć o miejsce w kadrze - powiedział Seweryn Gancarczyk, drugi trener Górnika.

W piątek piłkarze Górnika przeszli testy motoryczne. W poniedziałek rozpoczęli pierwszy mikrocykl treningów. Jego zwieńczeniem będzie sparing ze Stalą Rzeszów.

- Wszyscy jesteśmy naładowani, po tym czasie wolnymi

i zabieramy się do pracy. Od poniedziałku zaczynamy trenować „z grubej rury” często dwa razy dziennie. Czekamy dużo pracy - zaznacza Maciej Gostomski.

Dołożyli zgrupowanie

Do planów przygotowań Górnika dodano obóz przygotowawczy w Opałenicy (woj. wielkopolskie), który odbędzie się w dniach 23-28 stycznia. Pierwszy sparing „Górnicy” rozegrają 14 stycznia w Stalowej

SPARINGI GÓRNIKA

14.01
Górnik Łęczna – Stal Rzeszów (Stalowa Wola)
21.01
Górnik Łęczna – Wisła Puławy (Lubartów)
25.01
Górnik Łęczna - rywal do ustalenia (Opałenica)
28.01
Górnik Łęczna – Chojniczanka Chojnice (Opałenica)
04.02
Motor Lublin – Górnik Łęczna (Lublin)
Górnik Łęczna - Legionovia Legionowo (miejsce do ustalenia)

Woli, gdzie ich rywalem będzie Stal Rzeszów. Podczas zgrupowania w Opałenicy zielono-czarni zmierzą się z dwoma rywalami. Ostatni mecz kontrolny zaplanowano na 4 lutego, gdy ekipa trenera Marcina Prasola zagra z drugoligowym Motorem Lublin oraz trzecioligową Legionovią Legionowo.

Pierwszą kolejkę Fortuna 1. Ligi w 2023 roku zaplanowano na 11 i 12 lutego. Górnik zagra wtedy na wyjeździe z ostatnią w tabeli Sandecją Nowy Sącz.

Dominik Smagała

Mają nowego trenera

Klub z Łęcznej znalazł nowego trenera przygotowującego fizycznego dla ekipy Marcina Prasola.

Piotr Wilawer pracował poprzednio w Motorze Lublin, KS Lublinianka oraz Chelmie Chelm

Pod koniec grudnia Górnik poinformował o rozstaniu z dotychczasowym trenerem przygotowującym fizycznego pierwszej drużyny - Szymonem Gierobą. Zielono-czarni mają już nowego specjalistę od przygotowania motorycznego. To Piotr Wilawer. 34-letni szkoleniowiec pracował poprzednio w Motorze Lublin, KS Lublinianka oraz Chelmie Chelm. W przeszłości grał na pozycji napastnika. Występował w juniorskich drużynach TOP 54 Biała Podlaska. Później bronił barw m.in. trzecioligowych Podlasia Biała Podlaska i Orłąt Radzyń Podlaski, a także drugoligowej Stali Poniatowa i pierwszoligowego Motoru Lublin.

dsm

Wielkie powroty i kontrakt z medialnym gigantem, czyli wraca gala Strife

Już 18 lutego w Grupa Azoty Arena z dużym przytupem wraca gala Strife. Strus, Karski, Gawryjolek, Biegański, Koper, Kutyla to nazwiska, które zapewnią wysoki poziom kolejnego wydarzenia, a Grupa Discovery zadba o jego transmisję i oprawę.

Wysoki poziom sportowy dotychczasowych gal Strife zaowocował podpisaniem kontraktu medialnego z jedną z największych grup mediowych w naszym kraju. Dzięki temu galę Strife III będzie można zobaczyć na TVN Turbo i platformie player.pl.

- Trochę kazaliśmy na siebie czekać, ale było to konieczne m.in. po to aby dopiąć wszystkie szczegóły związane z współpracą z Grupą Discovery. Jestem przekonany, że

Pamiątkowe zdjęcie głównych bohaterów gali, która odbędzie się 18 lutego w Grupa Azoty Arena

dzięki takiemu partnerowi widzowie zarówno w hali, jak i przed telewizorami zobaczą widowisko, jakiego jeszcze

w Puławach nie było. Oczywiście nie powiedzieliśmy jeszcze ostatniego słowa i podczas samej gali, szykujemy dla wi-

dzów co najmniej jeszcze jedną dużą niespodziankę - mówi Maciej Osek, prezes organizacji Strife.

Duży partner medialny to jedno, ale dla nas, jak zawsze liczą się zawodnicy, których będzie można dopingować podczas

gali. 10 walk, 20 zawodników, a wśród nich duży powrót na ring w walce wieczoru, w której zmierzą się Piotr Strus (15-7) i Kacper Karski (7-3). Bezpośrednio przed nimi Kamil Gawryjolek (3-0) zmierzy się z Adamem Biegańskim (7-4).

- Poważne nazwiska na karcie walk, powrót do oktagonu zawodników, którzy mieli już okazję pokazać swoje wysokie umiejętności i miejsce dla młodych ambitnych i pracowitych wojowników. To wszystko jest gwarantem wysokiego poziomu sportowego i dużej dawki emocji, których było już sporo podczas dotychczasowych gal - wyjaśnia Artur Ostaszewski, dyrektor sportowy Strife.

Możesz wygrać!

Wkrótce na łamach „Wspólnoty” będą do wygrania zaproszenia na galę. Śledźcie „Wspólnotę”.

mp
REG

Podlasie wznawia treningi. Trzech nowych, w tym wychowanek Legii

Piłkarze z Białej Podlaskiej w poniedziałek spotkali się na pierwszych zajęciach w okresie przygotowawczym.

Na koniec gierka

- Pierwszy tydzień jest zawsze czasem wprowadzających do większych obciążeń. Będziemy mieli dwa dni, w których przetestujemy zawodników pod względem kilku parametrów, które będą nam pomocne w dalszym planowaniu okresu przygotowawczego. Będzie trochę mniej akcentów piłkarskich, ale również takie się pojawiają, bo nie możemy tracić czasu i musimy doskonalić rzeczy, które nam nie wychodziły w rundzie jesiennej. Tydzień zakończymy sobotnią grą wewnętrzną, która jest zaplanowana na godz. 11:00 - mówi Artur Renkowski.

Tęsknota za szatnią

Szkoleniowiec Podlasia nie ukrywa, że miesięczny urlop od wspólnych zajęć to zdecydowa-

Filip Arak przeniósł się do Podlasia z drugoligowej Polonii Warszawa

nie za długi czas. - Przerwa po zmaganiach jesiennych w Polsce jest długa, więc pojawiła się tęsknota za spotkaniem z zawodnikami i powrotem do codziennego funkcjonowania szatni oraz pracy na boisku - dodaje.

Bez ośmiu

Biało-zieloni będą mocno zmienioną ekipą w porównaniu z pierwszą rundą. Po ostatnim meczu pożegnano się z ośmioma piłkarzami. Nowych klubów szukają sobie: Adam Maciąg, Diel Spring, Jakub Kobylński, Jakub Mażysz, Kacper Dmitruk, Borys Piotrowski, Jakub Furman, Gabriel Mierzwiński.

Odpowiedni bodziec

- Jeśli drużyna ma się rozwijać, to co pół roku musi dostawać odpowiedni bodziec. Kadra była dość szeroka i niektórzy mimo dobrej pracy na treningach nie mogli liczyć na minuty na boisku, więc zwiększymy kadrę o trzech zawodników. Obraz drużyny widzieliśmy, wiemy, czego nam brakuje i nowi zawodnicy będą mieli za zadanie wnieść jakość do naszej gry na poszczególnych pozycjach - mówi opiekun biało-zielonych.

Młodzież, Sikora, Wnuk

Wiadomo, że szansę mogą otrzymać zawodnicy Podlasia,

PLAN SPARINGÓW PODLASIA

21.01., Legionovia Legionowo

28.01., Avia Świdnik

04.02., Huragan Międz. Podl.

11.02., Pogoń Grodzisk Maz.

18.02., Tur Bielsk Podl.

25.02., Mazovia Mińsk Maz.

którzy grają w Centralnej Lidze Juniorów do lat 17, których trenerem jest Miłosz Storto. Być może w większym wymiarze czasowym na boiskach III ligi będzie przebywał najlepszy strzelec zespołu Adrian Wnuk, który jesienią zdobył 10 goli. - Na stałe do drużyny dołączy Dominik Sikora, który ostatnio występował w drugim zespole Podlasia - mówi Renkowski.

Jago brat grał w Ekstraklasie

Nowym graczem Podlasia został Filip Arak. 19-latek jest obrońcą.

Wychowanek Legii Warszawa występował w takich ekipach

jak: UMKS Piaseczno, MKS Piaseczno, Escola Varsovia Warszawa, Błonianka Błonie, Skra Częstochowa, a ostatni rok Polonia Warszawa. Jesienią zaliczył zaledwie dwa mecze i 121 minut w barwach „Czarnych Koszul” w II lidze. W poprzednim sezonie zagrał sześć razy (475 minut) w zespole, z którym wywalczył promocję z III ligi.

- Filip to młody zawodnik, o sporym potencjale, który był częścią Polonii Warszawa, która awansowała w poprzednim sezonie do II ligi, a w obecnych rozgrywkach nie mógł już liczyć na tyle minut. TO gracz gwarantujący bardzo dobre wprowadzenie piłki do wyższych formacji, z dużym spokojem przy piłce. W obronie ma kilka elementów, które musi poprawić, jednak myślę, że długo mu nie zajmie odnalezienie się w naszej drużynie i będzie dla nas ważnym zawodnikiem w rundzie wiosennej - mówi Renkowski.

Brat Filipa - Jakub jest wychowankiem Victorii Głusków. Grał w Legii, Zagłębiu Sosnowiec, Stali Mielec oraz klubach z Ekstraklasy: Ruchu Chorzów, Lechii

Gdańsk, Rakowie Częstochowa, a obecnie w GKS-ie Katowice na zapleczu najwyższej klasy rozgrywkowej w Polsce. W dorobku ma trzy Pucharu Polski oraz Superpuchar zdobyty z klubami z: Gdańska i Częstochowy.

Wiktor, Mateusz i jeszcze ktoś

Według nieoficjalnych informacji, z klubem związało się trzech zawodników. Ich nazwiska mają zostać podane w najbliższym czasie.

Nasze wiadomości mówią, że jednym z nich będzie Mateusz, który może grać jako skrzydłowy lub napastnik, zaś drugim jest Wiktor - wahadłowy o usposobieniu do gry ofensywnej. Poradziłby sobie również jako zawodnik najbliższej bramki przeciwnika. - Ostatnim transferem, jaki chcemy przeprowadzić, jest pozyskanie napastnika. Sytuacja jest rozwojowa i być może już niedługo taki zawodnik pojawi się w naszych szeregach - przekazuje szkoleniowiec.

mp

Znam nasze miejsce w szeregu, ale można wywinąć parę numerów potentatom - zapowiada Mikołaj Raczyński

We wtorek na treningu pojawi się czterech nowych graczy

We wtorek o godzinie 15 na pierwszym wspólnym treningu spotkają się piłkarze Orłąt. Od Świąt ćwiczyli indywidualnie i przesyłali trenerowi wyniki. Trener Mikołaj Raczyński wiosną będzie częściej wystawiał młodzieżowców, bo klub zabiega o pieniądze z klasyfikacji Pro Junior System.

W jakiej formie nasi mistrzowie po Świątach? Co mówią wykresy?

Zacniemy we wtorek od testów i się zweryfikuje. Ale nie wierzę, żeby ktoś oszukiwał, co mieli spalić, to spalili. Wyniki trudno porównywać, bo przecież one będą zupełnie inne u skrzydłowego Mateusza Ozimka a inne u wysokiego stopera Adriana Duchnowskiego. Cieszy, że wszyscy będą do dyspozycji.

Na pierwszym treningu będą nowe twarze...

Na szczęście niemal wszyscy zostali. Będzie jeden napastnik, który ma załatać dziurę po odejściu Sebastiana Kaczyńskiego, stoper, po którym spodziewamy się, że wypadnie co najmniej tak

Swoją pracę na stanowisku prezesa Spomleku, tytularnego sponsora Orłąt Radzyni Podlaski zakończył pan Edward Bajko. W związku z tym, w czasie kurtuazyjnego spotkania, w imieniu klubu i kibiców podziękował mu prezes Krzysztof Grochowski, przekazując okolicznościową koszulkę. 42 to liczba lat, jaką Bajko przepracował w Spomleku

Orłęta, wobec braku własnego sztucznego boiska, trenować będą w Lubartowie, tam też rozegrają większość sparingów. Być może dopiero ostatni mecz przed ligą, jeśli pogoda pozwoli, rozegrany zostanie na Warszawskiej.

dobrze, jak Adi Duchnowski, boczny obrońca, który w razie jakichś problemów Patryka Szymali albo Pawła Chaliadki może zagrać z lewej i prawej strony oraz skrzydłowy. Sami młodzieżowcy. Jesienią nasza kadra była dość wąska, szczęśliwie udało się uniknąć karek i poważniejszych urazów, ale teraz może być trudniej, bo dochodzi jeszcze Puchar... Mamy też na razie tylko dwóch bramkarzy, przy-

dałby się jeden, nawet tylko do wsparcia na treningach. Ale ten problem jeszcze przed nami.

Trenerze, ten Pro Junior System chyba trochę przeszkadza w pracy?

- Doskonale rozumiem, że klub ubiega się o pieniądze z PJS i to szanuję, na pewno jednak nie będzie tak, że będę wstawiał młodzieżowców, którzy będą odstawali sportowo. Dlatego szukam teraz piłkarzy, którzy są

Czy klasyfikacja Pro Junior System rzeczywiście pomaga polskiej piłce?

Mikołaj Raczyński: Nie podoba mi się ten cały pomysł z Pro Junior System, to jest od ogólnie od początku zła koncepcja, która nie rozwiązuje żadnego problemu. Dlaczego mam promować i budować piłkarza z 2002 roku a z 2001 już nie, skoro to dalej młody chłopak? A proszę popatrzeć na naszą grupę: Lublinianka i Wisła Sandomierz mają ogromne problemy organizacyjne i najprawdopodobniej całą rundę wiosenną zagrają składami złożonymi z juniorów, bo nie mają innego wyjścia. Z powodów finansowych, a nie sportowych. Gdyby spadły z ligi dostaną tylko połowę premii z PJS a druga połowa nie trafi do puli, tylko zostanie przy PZPN. Unia Tarnów ma z kolei Szkołę Mistrzostwa Sportowego, więc prawie wszyscy to wychowankowie...

młodzi, ale już z marszu będą mogli wejść i walczyć o skład. Proszę zwrócić uwagę: piłkarze mają popisywane w kontraktach premie za zwycięstwa, nie powiem im, że przegramy, bo musimy wstawić młodych, każdy chciałby wygrać. A my będziemy walczyć o zwycięstwa.

Jesienią nabrało się sporo punktów, teraz można sobie pozwolić na eksperymenty?

Za nami udana runda i dobry wynik sportowy. Patrząc w tabelę i widząc, że mamy pięć punktów straty do lidera. Mamy zdrowe podejście, nie wariujemy, znamy swoje miejsce w szeregu i wiemy, na co nas stać finansowo i organizacyjnie. Ale wierzę też, że stać nas na namieszanie w tej lidze, na napsucie krwi Wieczystej, na wygraną ze Stalową Wolą, na zrobienie dobrego wyniku.

Plan sparingów:

- 14 stycznia** - Broń Radom (III liga)
- 21 stycznia** - Avia Świdnik (III liga) - W Lubartowie
- 28 stycznia** - Stal Poniato-wa (IV liga)
- 4 lutego** - Mazovia Mińsk Mazowiecki (IV liga - to tam teraz gra Sebastian Kaczyński!)
- 11 lutego** - Victoria Sulejó-wek - IV liga
- 18 lutego** dwa mecze - Pogoń Siedlce - I liga i Pogoń Łaszczówek
- 25 lutego** - Świdniczanka - IV liga (albo w Lubartowie, albo w Radzynie, jeśli pogoda pozwoli)
- 4 marca** - zaczyna się liga, u siebie z Wiązownicą

OPLATY W LUBARTOWIE

300 zł - jednostka treningowa bez szatni i oświetlenia
450 zł - jednostka treningowa z oświetleniem
580 zł - mecz sparingowy
700 zł - mecz sparingowy z oświetleniem
(*ceny brutto, dotyczy 90 minut korzystania z obiektu)

Zbigniew Smółko

CISOWIANKA®

Sponsor
tytularny

Wiślacy już trenują

W minioną niedzielę piłkarze Wisły Puław rozpoczęli przygotowania do rundy wiosennej eWinner II ligi.

Na premierowych zajęciach trener Mariusz Pawlak miał do dyspozycji 24 zawodników. Trening miał charakter wprowadzający i rozpoczął się od pracy w siłowni. Następnie drużyna udała się na sztuczne boisko MOSiR-u. W poniedziałek piłkarze przeszli testy wydolnościowe, które pozwoliły ocenić przeprowadzoną przerwę zimową oraz ustalić plan obciążeń na najbliższe tygodnie.

Drużyna we wtorek trenować będzie w hali przy ul. Partyzantów. W środę i w piątek wiślacy odbędą dwie jednost-

Agwan Papikyan musi szukać sobie nowego klubu. Jego wypożyczenie do Wisły zostało skrócone

ki treningowe. Na czwartek zaplanowano jedno spotkanie, zaś w sobotę odbędzie się gra wewnętrzna.

Bez Posiadały

Albert Posiadała wraca do Radomiaka.

19-letni bramkarz nie będzie wiosną występował w Wiśle. Jego wypożyczenie z Radomiaka Radom zostało skrócone, a sam zawodnik udał się wraz z zespołem na zgrupowanie do tureckiej Antalyi. Posiadała występował w ekipie z Puław w rundzie jesiennej. Rozegrał 9 meczów (810 minut).

Papikyan odszedł z Wisły

Agwan Papikyan nie jest już zawodnikiem Wisły. Klub wykorzystał zawartą w kontrakcie opcję skrócenia umowy z dniem 31 grudnia 2022 roku.

Agwan trafił do Wisły w lipcu ubiegłego roku. W niebiesko-białych barwach rozegrał 14 meczów w ramach eWinner II ligi oraz jedno spotkanie w Pucharze Polski. W sumie uzbierał 428 minut.

mp

Masz wybitne wyniki sportowe? Walcz o stypendium

Departament Promocji, Sportu i Turystyki Urzędu Marszałkowskiego ogłosił nabór wniosków o przyznanie stypendiów sportowych dla mieszkańców województwa lubelskiego za wyniki sportowe osiągnięte w 2022 roku.

Nabór będzie trwał do 31 stycznia. Stypendia sportowe województwa lubelskiego są przyznawane na podstawie uchwały Sejmiku Województwa Lubelskiego w sprawie zasad, trybu przyznawania i pozbawiania oraz rodzajów i wysokości stypendiów sportowych i nagród za osiągnięte wyniki sportowe oraz wyróżnień dla osób wyróżniających się osiągnięciami w działalności sportowej.

Stypendium sportowe województwa lubelskiego można przyznać osobie fizycznej, która spełnia łącznie wymienione niżej warunki:

1. W roku poprzedzającym przyznanie stypendium osiągnęła jeden z wyników sportowych:

- zajęcie miejsca 1-8 w igrzyskach olimpijskich/igrzyskach paraolimpijskich;

- zajęcie miejsca 1-3 w igrzyskach głuchych w sportach i konkurencjach objętych programem igrzysk olimpijskich/igrzysk paraolimpijskich;

- zajęcie miejsca 1-3 w światowych igrzyskach olimpijskich i konkurencjach objętych programem igrzysk olimpijskich/igrzysk paraolimpijskich;

- zajęcie miejsca 1-3 w mistrzostwach świata seniorów, młodzieżowców, juniorów, juniorów młodszych (kadetów) w sportach i konkurencjach objętych programem igrzysk olimpijskich/igrzysk paraolimpijskich;

- zajęcie miejsca 1-3 w mistrzostwach Europy seniorów, młodzieżowców,

juniorów, juniorów młodszych (kadetów) w sportach i konkurencjach objętych programem igrzysk olimpijskich/igrzysk paraolimpijskich;

- zajęcie miejsca 1-3 w mistrzostwach Polski seniorów, młodzieżowców, juniorów, juniorów młodszych (kadetów) w sportach i konkurencjach objętych programem igrzysk olimpijskich/igrzysk paraolimpijskich.

2. W chwili osiągnięcia wyniku sportowego nie ukończyła 27. roku życia.

3. Uprawia sport i konkurencję objętą programem igrzysk olimpijskich/igrzysk paraolimpijskich.

4. Zobowiązuje się pisemnie do realizacji przedłożonego programu przygotowań oraz do udziału w zawodach głównych roku w okresie pobierania stypendium.

5. Zamieszkuje na terenie województwa lubelskiego.

6. Na dzień składania wniosku reprezentuje województwo lubelskie.

Podmiotami uprawnionymi do występowania z wnioskami o przyznanie stypendiów są:

- kandydat do stypendium, a w przypadku osoby niepełnoletniej rodzic lub jego prawny opiekun;
- klub sportowy, którego kandydat jest członkiem;
- związek sportowy, właściwy dla danego sportu.

Szczegółowe informacje na temat przyznawania stypendiów sportowych województwa lubelskiego oraz wymagane formularze są dostępne na stronie Biuletynu Informacji Publicznej urzędu oraz stronie internetowej Departamentu Promocji, Sportu i Turystyki.

mp
PUL

Szmyrgała za Witkowskiego?

Kamil Witkowski awansował, bo przeniósł się z IV-ligowej Stali Poniatowa o szczebel wyżej. Wiosną będzie odpowiadał za wyniki KS-u Wiązownica

Kamil Witkowski nie jest już trenerem Stali Poniatowa. 38-latek przeniósł się do KS-u Wiązownica, gdzie dostał zadanie utrzymanie drużyny w III lidze.

Dla Witkowskiego dwa lata spędzone w Stali to z pewnością fantastyczny okres jaki przeżywał wspólnie z klubem w Poniatowej. W tym czasie udało się osiągnąć bardzo dużo i stworzyć historię. Naprawdę piękną historię. Awans i upragniony powrót do IV ligi z rekordowym dorobkiem 87 punktów i tylko jedną porażką w ciągu sezonu.

Ekipa „Wici” wywalczyła Puchar Polski na szczeblu LZPN-u, a następnie awansowała do grupy mistrzowskiej IV ligi po zaledwie 15. kolejkach.

Wiele świetnych spotkań, pięknych bramek, akcji oraz mentalność jaką udało się zastrześcić w drużynie to rzeczy, które są wizytówką naszego byłego szkoleniowca. I chociaż bywały też trudne momenty to zawsze udało się przezwyciężyć wszelkie przeciwności, dzięki czemu dzisiaj znajdujemy się dokładnie w tym miejscu, w którym jesteśmy. Za te ostatnie dwa lata pracy, poświęcenia i oddania serdecznie dziękujemy - mówi Janusz Jakubczyk.

Konrad Szmyrgała ma być nowym trenerem Stali. Na zdjęciu wraz z córką i swoim wychowankiem Damianem Szymańskim

Prezes Stali dodaje, że życzy byłemu już trenerowi sukcesów w jego karierze szkoleniowej. - Oczywiście, nie żegnamy się, a mówimy do widzenia ponieważ drzwi do Poniatowej zawsze są dla Kamila otwarte. Kamil to fantastyczny człowiek, profesjonalista pod każdym względem. Życzymy mu, aby ta pasja nigdy nie wygasła - dodaje.

Szmyrgała w Stali?

Według naszych informacji następcą Witkowskiego ma być Konrad Szmyrgała.

To byłby piłkarz Stali Poniatowa. W klubie grał do 1998 roku. Następne dwa lata spędził w Ga-

nicie Bychawa, a następnie udał się na studia na białą uczelnię sportową. W roku 2004 roku podjął pracę w Szkole Podstawowej nr 5 w Kraśniku. W tym samym czasie zaczął prowadzić szkolenie w MUKS Kraśnik, a od 2006 roku z przerwami w Stali. Jego najbardziej znanym wychowankiem jest Damian Szymański, reprezentant Polski, który był w kadrze reprezentacji Polski na mistrzostwa świata w Katarze. 27-latek obecnie gra w AEK Ateny. Na koncie ma 10 występów z orzełkiem na piersi i gola zdobytego w meczu przeciwko Anglii.

mp

Władze gminy podziękowały sołtysom

Zbliża się czas wyborów w 29 sołectwach gminy Niemce

Władze gminy zaprosiły sołtysów i członków sołectkich rad, którzy kończą kadencję. Wszystkim podziękowano za owocną współpracę.

2023 rok będzie czasem wyborów. Na pierwszy ogień idą sołtysi i rady sołectkie. Najpóźniej do końca lutego zostaną wybrane osoby na nową kadencję. Dlatego władze gminy postanowiły podziękować ustępującym włodarzom wsi za dotychczasową współpracę. Takie spotkania wcześniej nie były częstym zjawiskiem, dlatego wielu zaproszonych gości, a w spotkaniu uczestniczyło około 100 osób z 29 sołectw, było mile zaskoczonych.

Gospodarzem spotkania był wójt Krzysztof Urbaś, a towarzyszyli mu Henryk Smolarz, zastępca wójta, oraz Marek Podstawka, przewodniczący Rady Gminy Niemce.

Zaproszeni goście otrzymali pamiątkowe dyplomy i upominki w postaci filizanek i elegancko zapakowanych herbat. W imieniu sołtysów wypowiedziała się

Wójt Krzysztof Urbaś (pierwszy z lewej) gości sołtysów i członków rad sołectw Gminy Niemce

Krystyna Wójtowicz, od 12 lat sołtys Woli Niemieckiej. Pani Krystyna najczęściej zabiera głos podczas sesji rady gminy, zatem i teraz nie mogło zabraknąć jej zdania.

- To była dla nas wielka niespodzianka – powiedziała Krystyna Wójtowicz. – Była świetna atmosfera i dobra zabawa. W części nieoficjalnej grali muzycy z mojej wsi. Podziękowałam wójtowi, powiedziałam, że

czasami krytykowałam władze, ale wiem też, że nie wszystko od niej zależy i my sami również musimy działać na rzecz naszej małej ojczyzny. To także staram się tłumaczyć ludziom, bo sołtys musi być blisko nich. Musi wiedzieć, co się dzieje w gminie. Są też typowo urzędnicze obowiązki jak roznoszenie nakazów podatkowych. Czy zamierzam kandydować na kolejną kadencję? Mam pewne opory. Po

moich trzech kadencjach może czas na kogoś młodszego? Ostatecznej decyzji nie podjął, ponieważ wiele osób namawia mnie, abym jeszcze raz podjęła rękawicę. Bycie sołtysiem to duży zaszczyt, ale i wiele obowiązków zwłaszcza w tak dużej wsi, jak nasza, gdzie mieszka około 1400 osób. Bywają chwile radosne jak podczas naszych spotkań integracyjnych. Są też smutniejsze dni, kiedy musimy

Goście otrzymali pamiątkowe dyplomy i upominki

W imieniu gości głos zabrała Krystyna Wójtowicz, sołtys Woli Niemieckiej: Podziękowałam wójtowi, powiedziałam, że czasami krytykowałam władze, ale wiem też, że nie wszystko od niej zależy i my sami również musimy działać na rzecz naszej małej ojczyzny

rozwiązywać nasze problemy. O tym, kto będzie sołtysiem, zdecydują mieszkańcy podczas

zebrania wyborczego zaplanowanego na 5 lutego.

Artur Toruń

Rozmowa z Teresą Kosowską, sołtysiem Zalesia z najdłuższym, 36-letnim stażem w gminie Niemce

Kiedyś było milej być sołtysiem

W Pamięta pani swój pierwszy wybór na stanowisko sołtysa Zalesia?

- To było tak dawno, trzydzieści sześć lat temu. Teraz sobie uświadomiłam, jak ten czas szybko upłynął. A tamten wybór był w jeszcze innej rzeczywistości politycznej. W 1986 wybory nie odbywały się według dzisiejszych standardów, w pełni demokratycznych. Ktoś mnie zgłosił, zebrani ludzie zaakceptowali i tak pierwszy raz zostałam sołtysiem. Dziś jest głosowanie anonimowe, a tamta procedura była zdecydowanie prostsza.

W Ale później, według już nowych, w pełni demokratycznych zasad wyłaniania sołtysów, wybierano panią wielokrotnie. Wyraźnie przekonała pani miejscową społeczność do swojej osoby...

- Chyba tak. Na pewno nie byłam bierną osobą i próbowałam wciągnąć w życie miejscowości inne osoby. Wydaje mi się, że kiedyś było łatwiej, ludzie bardziej się integrowali i chętniej oraz liczniej pomagali.

Pamiętam, że pewnej zimy, kiedy już powstał chodnik, napisałam kartkę z prośbą o pomoc w odśnieżaniu. Mieszkańcy natychmiast odpowiedzieli, chwycili za łopaty i w pół godziny cała droga była odśnieżona. Sama pracowałam w czynach społecznych, w niedziele, kiedy coś robiliśmy dla siebie, chociażby wspomniany chodnik. Dziś przeważa postawa wyczekująca. Każdy liczy na gminę. To tylko przykład. Na szczęście nie zawsze tak jest. Mamy działkę, którą zaczęliśmy zagospodarowywać. Poprosiłem o pomoc przy stawianiu altany i ku mojemu zaskoczeniu, miłemu, zgłosiły się 22 osoby, które poświęciły kilka sobót na prace przy tej altanie i nie tylko.

W Pochodzi pani z Zalesia?

- Nie. Urodziłam się w Nasutowie, a w Zalesiu osiedliłam się w 1975 roku.

W Jedenaście lat później została pani sołtysiem.

Szybko została pani zauważona...

- Tak jak mówiłam, uczest-

Teresa Kosowska ma najdłuższy staż w roli sołtysa w Gminie Niemce. Pani sołtys towarzyszą Krzysztof Urbaś (z prawej), wójt Gminy Niemce i Marek Podstawka, przewodniczący Rady Gminy Niemce

Dziś przeważa postawa wyczekująca. Każdy liczy na gminę. Na szczęście nie zawsze tak jest

niczyłam w życiu Zalesia. Wspominałam o układaniu chodnika. Pracowałam razem z panem Zenonem Zembrzyckim, którego w 1986 roku zastąpiłam jako sołtys. Poza tym od początku byłam w Kole Gospodyń Wiejskich, gdzie wiodącą rolę miała moja teściowa. Od niej wiele się nauczyłam, począwszy od spraw kulinarnych, po takie zajęcia jak chociażby plectenie wieńców.

W Pełnienie funkcji sołtysa to płatne zajęcie?

- Kiedyś to były symboliczne pieniądze. Sołtysi mieli prowizję od wystawianego świadectwa dla zwierząt hodowlanych. Już dokładnie nie pamiętam stawek, ale wydaje mi się, że świadectwo kosztowało 2 zł, a my otrzymywaliśmy z tego 50 groszy. Teraz jest mała prowizja od podatku, opłat za ścieki. Chyba 5 procent. I diety za udział w sesji. Wszystkie oczywiście opodatkowane.

W Czy będzie pani kandydowała na kolejną kadencję, czy raczej myśli pani o odpoczynku?

- Nie wiem. Wszystko okaże się podczas wyborczego zebrania, które zaplanowaliśmy na 21 stycznia. Dziś trudno powiedzieć, ilu będzie kandydatów, co zaproponują. Teraz wszystko owiane jest tajemnicą. Wiele osób mnie namawia, jednak ja jeszcze nie podjęłam decyzji. Na początku rozmowy wspominałam, że kiedyś były trochę inne relacje, myślę, że bycie sołtysiem było miłsze. Dziś doszedł jeszcze jeden czynnik – internet. A w nim nie zawsze prawdziwe informacje. Pojawiało się szkalowanie, krzywdzące oceny. Czasami robi się smutno. Trzeba mieć coraz grubszą skórę. Mam bardzo duże wsparcie naszego radnego, pana Witolda Józefackiego, wspaniałego samorządowca. On także mnie namawia do kandydowania, ale ja wciąż się waham.

W Zalesie się rozwija...

- Oczywiście. Przez lata wiele się zmieniło. Rozwój sieci tele-

fonicznej, kanalizacja, niedawno wyasfaltowane połączenie z Wolą Niemiecką. Powstaje nowe osiedle domów. A to oznacza, że przybywa mieszkańców, a za każdym z nich idą do miejscowości pieniądze, oczywiście pod warunkiem, że się zamelduje. Niestety, nie zawsze jest to takie oczywiste.

W Ile osób mieszka dzisiaj w Zalesiu?

- Około czterystu głosujących.

W Jaka jest w planach najbliższa inwestycja?

- Bardzo chciałabym, aby rozpocząć budowę świetlicy, miejsce, gdzie moglibyśmy się spotykać, prowadzić jakieś zajęcia. Część środków jest zabezpieczona. Niezależnie kto będzie sołtysiem, dobrze byłoby dalej zagospodarowywać naszą działkę. Ja mogę tylko zapewnić, że jeżeli tylko ktoś będzie chciał, to ja zawsze będę służyła pomocą.

W Czego zatem pani życzyć?

- Przede wszystkim zdrowia.

Artur Toruń

Orszak Trzech Króli w Lubartowie

W orszaku wzięło udział dużo dzieci w koronach królewskich na głowach

Orszak Trzech Króli przeszedł 6 stycznia ulicami Lubartowa, od kościoła św. Anny na plac przed ratuszem.

Ostatni Orszak Trzech Króli odbył się w 2020 r. Potem z powodu pandemii COVID-19 nie był organizowany. W piątek Trzej Królowie powrócili do Lubartowa. W ich rolę wcielili się Kamil Chilczuk, Roman Kaczor, Tomasz Szyszka. Towarzyszyła im liczna grupa dzieci w królewskich koronach, inne były przebrane

za pastuszków, aniołki. Oprawę muzyczną zapewnił zespół Psallite Deo. W orszaku wzięli udział m.in. ks. dziekan Andrzej Jużko, burmistrz Krzysztof Paśnik i zastępca Tadeusz Małyśka.

Marcin Kusyk

Orszak Trzech Króli poprzedzała gwiazda betlejemka

Kamil Chilczuk

jeden z Trzech Króli

- Przywiodła mnie tu Gwiazda Betlejemka, żeby oddać hołd Jezusowi. Jako mędrzec biorę pierwszy raz udział w orszaku, w parafii działam w dwóch wspólnotach: Wojownicy Maryi i Miriam Brama Niebios

Roman Kaczor

jeden z Trzech Króli

- Do narodzonego Jezusa przybyłem za Gwiazdą Betlejemską. W orszaku jako mędrzec uczestniczę drugi raz. W parafii działam we wspólnocie Miriam Brama Niebios

Tomasz Szyszka

jeden z Trzech Króli

- Pierwszy raz uczestniczę w orszaku w roli mędrca. Działam we wspólnocie Miriam Brama Niebios. Jest dla nas wielką radością, że możemy służyć blisko ołtarza, być blisko Boga

Trzej Królowie spod kościoła św. Anny przeszli na plac przed ratuszem

Kolędy śpiewał zespół Psallite Deo

W orszaku wzięli udział m.in. ks. dziekan Andrzej Jużko, burmistrz Krzysztof Paśnik i zastępca Tadeusz Małyśka

Orszak Trzech Króli w Michowie

Gwiazdor prowadzący Orszak Trzech Króli przemieszczał się specjalnie przygotowanym kabrioletem

Orszak Trzech Króli w Michowie był transmitowany przez TVP1 i TVP3 Lublin.

Orszak Trzech Króli w Michowie zorganizowano po raz ósmy. Zajęło się tym Towarzystwo Przyjaciół Michowa wraz z parafią pw. Wniebowzięcia

Najświętszej Maryi Panny. Nowością tegorocznego orszaku były plenerowe jasełka. Do tej pory były wystawiane przed mszą świętą w kościele, tym razem można było je oglądać na ulicach. Składały się z trzech scen: „Olśnienie Mędrców”,

Tegoroczny orszak był najliczniejszy spośród dotychczas zorganizowanych

„W Pałacu Heroda czyli Walka dobra ze złem”, „Pokłon Mędrców Nowonarodzonemu”. Świętą Rodzinę odgrywali młodzi rodzice z jednorocznym dzieckiem - Martyna i Karol Osior. Pozostałe role odtwarzali członkowie Towarzystwa

Przyjaciół Michowa i dzieci z przedszkola. Dekoracje przygotowali: S. Bochyński, K. Piskorski, J. Chruścicki, J. Bogusz. Hasło tegorocznego orszaku to „Niechaj prowadzi nas gwiazda”.

Marcin Kusyk

Świętą Rodzinę odgrywali młodzi rodzice z jednorocznym dzieckiem - Martyna i Karol Osior

Orszak Trzech Króli po raz pierwszy w Niemcach

Organizatorzy i uczestnicy pierwszego w Niemcach Orszaku Trzech Króli

Sala gminnej biblioteki wypełniona po brzegi

W tym roku, po raz pierwszy Orszak Trzech Króli zawiązał do Niemiec i pomimo, że trasa przejazdu nie była szczególnie długa, to wydarzenie przyciągnęło bardzo liczną grupę uczestników.

- W tym czasie można było przeżyć, wraz z trzema królami ich wspólną drogę od pałacu Heroda, którym na ten czas stał się nasz kościół parafialny w Niemcach, aż do szopki, która znalazła się w naszym Betlejem, w Gminnej Bibliotece Publicznej - mówił ksiądz Paweł Zawada, pomysłodawca orszaku.

Wspólne koledowanie, wspaniałe przygotowane scenki, korony, śpiewniki, różnorodne piękne przebrania, to tylko niektóre z atrakcji, jakie czekały na uczestników tego rocznego orszaku. Młodszych bar-

dzo ucieszyła możliwość zrobienia sobie zdjęć z królami, aniołami i Św. Rodziną.

Z pomocą w organizacji Orszaku przyszły niezawodne panie z Kół Gospodyń Wiejskich, z Niemiec i Woli Niemieckiej.

- Staraliśmy się pomóc jak to tylko było możliwe, przygotowałyśmy betlejemską szopkę w Gminnej Bibliotece, uszyłyśmy ciekawe stroje dla królów - powiedziała Anna Warowna z KGW w Niemcach. - Na koniec uroczystości goście mogli skorzystać ze słodkiego poczęstunku. Upiekliśmy ciasto; były serniki, szarlotki, ciasta z bakaliami i wiele innych przysmaków. W listopadzie, kiedy ksiądz Paweł zaprosił nasze koło do współpracy od razu się zgodziłyśmy i zaczęły rodzić się pomysły. Stroje i przygotowanie szopki były wielkim wyzwaniem.

- Nie miałam wątpliwości,

Inscenizacja składania darów

że należy przyłączyć się do tego przedsięwzięcia, pierwszego u nas i zrobić wszystko, aby Orszak wypadł okazale - dodała Ewa Barańska z KGW w Woli Niemieckiej. - Z Agnieszką Łucką włączyłyśmy się w szycie strojów, a wszystkie piekłyśmy ciasta. Dodam, że bardzo pomagały nam panie katechetki -

Anna Nosal i Izabela Maćkowska.

Piątkowe uroczystości rozpoczęły się mszą w Kościele Parafialnym w Niemcach, celebrowaną przez proboszcza ks. Mirosława Skalbana. Później wszyscy uczestnicy przeszli w barwnym i strojnym orszaku, śpiewając kolędy, do sym-

Uroczystości rozpoczęła msza celebrowana przez proboszcza ks. Mirosława Skalbana

bolicznego Betlejem w Gminnej Bibliotece Publicznej w Niemcach. Tam miała miejsce inscenizacja wręczenia darów, a główne role odgrywali mieszkańcy gminy. W postaci Maryi i Józefa wcieliło się małżeństwo Joanny i Sebastiana Kosowskich. Trzema Królami byli:

Michał Hryć, Dariusz Piekarczyk i Mariusz Kubera. Heroda odtwarzał ks. Michał Krupa, a heroldem był Tadeusz Nowak. Za oprawę muzyczną odpowiadali Emil Kraszkiewicz (śpiew) i Tomasz Jusiak (akordeon).

Artur Tonuń

Orszak w drodze do Betlejem

W uroczystości uczestniczyło wielu mieszkańców Niemiec i okolic

OGŁOSZENIE WÓJTA GMINY LUBARTÓW

o wyłożeniu do publicznego wglądu projektu zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Lubartów

Na podstawie art. 11 pkt 7 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2022 r. poz. 503, z późn. zm.), zgodnie z art. 54 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2022 r. poz. 1029, z późn. zm.) oraz Uchwałą Nr XXIV/194/21 Rady Gminy Lubartów z dnia 23 sierpnia 2021 roku w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Lubartów”, zawiadamiam o wyłożeniu do publicznego wglądu projektu zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Lubartów wraz z prognozą oddziaływania na środowisko w dniach od 18 stycznia do 7 lutego 2023 r. w siedzibie Urzędu Gminy Lubartów, w godzinach pracy urzędu, a także na stronie Biuletynu Informacji Publicznej pod adresem: <https://uglubartow.bip.lubelskie.pl/index.php?id=278>

Jednocześnie informuję, że dyskusja publiczna nad przyjętymi w projekcie zmiany Studium rozwiązaniami odbędzie się w dniu 3 lutego 2023 r. w siedzibie Urzędu Gminy Lubartów o godz. 9⁰⁰. Dyskusja publiczna prowadzona będzie w sposób umożliwiający wszystkim jej uczestnikom zabieranie głosu, zadawanie pytań oraz składanie uwag.

Zgodnie z art. 11 pkt 8 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, osoby prawne i fizyczne oraz jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej mogą wносить uwagi do projektu zmiany Studium. Uwagi należy składać do Wójta Gminy Lubartów w formie papierowej na adres: Urząd Gminy Lubartów, ul. Lubelska 18A, 21-100 Lubartów lub formie elektronicznej, za pomocą dostępnych środków komunikacji elektronicznej, w tym także poczty elektronicznej: ug@gmina-lubartow.pl, w nieprzekraczalnym terminie do dnia 28 lutego 2023 r. Wnoszący uwagi powinien podać imię i nazwisko lub nazwę oraz adres zamieszkania lub siedziby, a także w zależności od przedmiotu uwagi oznaczenie nieruchomości, której uwaga dotyczy. Organem właściwym do rozpatrzenia uwag będzie Wójt Gminy Lubartów.

2022 - ten czas zapamiętamy i wstrząsami i przetwórną odp

Tapnięcia w miejskiej koalicji, przewrót w starostwie, protesty przeciw planowanej budowie zakładu przetwarzającego odpady - to wydarzenia, które zdominowały miniony rok 2022.

STYCZEŃ

Protesty przeciwników szczepień

Przeciwnicy przymusu szczepień w sobotę 15 stycznia zebraли się pod starostwem w Lubartowie. Wznosili okrzyki: Stop segregacji sanitarnej!

- Jesteśmy za życiem, za wolnością, za zdrowiem - mówili uczestnicy protestu.

Uczestnicy akcji zgromadzili się ponownie w niedzielę na Rynku II. Zgromadzenie przypominało spotkanie dyskusyjne.

LUTY

Plany rozbudowy hospicjum

Powiat przekazał parafii św. Anny w dzierżawę działkę o powierzchni 3,7 arów na parking przy hospicjum św. Anny. Hospicjum będzie rozbudowywane. W projekcie sale dla chorych są dwuosobowe lub jednoosobowe, każda z łazienką. To ma ułatwić zapewnienie godnych warunków odchodzenia pacjentów.

Projektowany nowy budynek jest trzykondygnacyjny, w części podpiwniczonej planowany jest magazyn, w którym dzisiaj stowarzyszenie ma kilka łóżek, kilkadziesiąt wózków, kilka chodzików. Ten sprzęt jest wypożyczany nieodpłatnie. Na piętrze planowane są pomieszczenia do przebywania chorego z rodziną, szatnia dla pracowników i wolontariuszy, kaplica, oddział na parterze, rozbudowany na 12 łóżek.

Wybuch wojny na Ukrainie

24 lutego Rosja zaatakowała Ukrainę. W Lubartowie ruszyła zbiórka środków medycznych i trwałej żywności w budynku byłej komendy PSP, organizowana przez Urząd Miasta i PCK. Pomoc dla Ukrainy organizowały szkoły, przedszkola i inne placówki. W bazylice św. Anny odprawiono mszę w intencji Ukrainy. Zbiórka darów ruszyła we wszystkich gminach powiatu

lubartowskiego. W Sernikach Rada Gminy potępiła agresję rosyjską na Ukrainę. - Putin to degenerat - powiedział na sesji przewodniczący Sławomir Nowosacki. Z pomocą ruszyli strażacy z OSP z całego powiatu. Do wielu miejscowości przybyli uchodźcy z Ukrainy. Wolontariusze z Lubartowa jeździli na granicę polsko - ukraińską, w Dorohusku organizowali pomoc dla uchodźców, wozili jedzenie, środki czystości, ubrania, opał. Wybuchła panika, ceny paliw drastycznie wzrosły z dnia na dzień, ludzie wycofywali pieniądze z banków.

MARZEC

Burza po pytaniu o schrony

W marcu Lubartów żył ciągle inwazją na Ukrainę. - Czy mamy jakieś środki finansowe zabezpieczone na wypadek ataku zbrojnego? Gdzie mogliby mieszkańcy Lubartowa chować się przed atakiem, jeśli by nastąpił? - pytał na sesji radny Jacek Tomasiak.

- Nie ma w tej chwili żadnych ustaleń, jeśli chodzi o tę kwestię, natomiast na pewno trwa analiza - odpowiadał burmistrz Krzysztof Paśnik. Część radnych przekonywała, że obecnie nic Polsce nie grozi.

Miasto wspomaga szpital

W marcu Rada Miasta postanowiła zapisać w budżecie ponad 300 tys. zł na pomoc dla szpitala w Lubartowie, który podlega władzom powiatu. Wniosek grupa radnych opozycyjnych składała już w grudniu, ale wówczas został odrzucony głosami koalicyjnej większości.

Dyskusja o pomocy dla szpitala stała się okazją do kolejnych sporów między opozycją a koalicją w lubartowskim samorządzie.

Wybrali nowego starego dyrektora szpitala

Sprawa dyrektora szpitala w Lubartowie, jednostki będącej największym pracodawcą w całym powiecie, elektryzowała wszystkich obserwatorów lokalnej sceny politycznej. W marcu Komisja Konkursowa, na czele której stanął przewodniczący Rady Powiatu Tomasz Marzęda

LUTY

Po wybuchu wojny na Ukrainie wiele osób wycofuje pieniądze z banków, pod bankomatami ustawiają się kolejki

MARZEC

Mirosław Makarewicz w marcu został wybrany nowym dyrektorem szpitala w Lubartowie. Od sierpnia 2021 roku był p.o. dyrektora. W grudniu 2021 roku wojewoda stwierdził, że Mirosław Makarewicz nie ma wymaganego doświadczenia zawodowego do kierowania szpitalem. Takie rozstrzygnięcie, przy sprzeciwie starosty Ewy Zybale, zaskarżył Zarząd Powiatu Lubartowskiego. W kwietniu Wojewódzki Sąd Administracyjny przyznał rację wojewodzie. W lipcu Zarząd i tę decyzję zaskarżył, tym razem do Najwyższego Sądu Administracyjnego. Im bliżej końca 2022 roku, tym głośniejsze było o problemach finansowych szpitala. W listopadzie dyrektor zawnioskował o obniżenie swojej pensji. Zapowiedziano także cięcia wynagrodzeń innych pracowników

MAJ

Do Lubartowa przyjeżdża Otylia Jędrzejczak, mistrzyni w pływaniu

(PiS), wskazała, że najlepszym kandydatem jest Mirosław Makarewicz, czyli dotychczasowy p.o. dyrektora. Wyboru dokonano pomimo tego, że kilka miesięcy wcześniej wojewoda stwierdził, że Mirosław Makarewicz nie ma wymaganego doświadczenia zawodowego, by kierować szpitalem. - Mirosław Makarewicz przedstawił merytoryczną, głęboką analizę sytuacji szpitala. Przedstawił konkretne propozycje i kroki, by uzdrowić szpital - wyjął Tomasz Marzęda. Pozostałymi kandydatami na dyrektora szpitala byli lubelski lekarz Leszek Gnyp oraz Krzysztof Szabliński z Lubartowa. Zarząd Powiatu ustalił także nowe wynagrodzenie dyrektora szpitala: 22 tys. zł brutto miesięcznie.

KWIECIEŃ

Ruchy na stanowiskach dyrektorskich

Od 1 kwietnia ponownie powierzono stanowisko dyrektora Muzeum Ziemi Lubartowskiej Ewie Sędzimierz, na okres pięciu lat. Inaczej było w bibliotece miejskiej - na sesji Rady Miasta 11 kwietnia burmistrz Krzysztof Paśnik poinformował, że dyrektor zostanie wyłoniony w wyniku konkursu.

Sąd po stronie wojewody w sprawie dyrektora szpitala

W grudniu 2021 roku wojewoda Lech Sprawka unieważnił uchwałę Zarządu Powiatu Lubartowskiego o powołaniu Mirosława Makarewicza na stanowisko pełniące obowiązki dyrektora szpitala. Stwierdził, że ten nie miał wymaganego 5-letniego stażu na stanowisku kierowniczym. Nad sprawą kwalifikacji p.o. dyrektora SPZOZ-u wojewoda pochylił się trzy miesiące później, z inicjatywy starosty Ewy Zybale. Zarząd zaskarżył do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie. Taki krok poparła trójka członków Zarządu: wicestarosta Lucjan Mileszczyk, Ryszard Wójcik (oba z PiS) oraz Jan Zaworski (KO). Ewa Zybala wstrzymała się do głosu, pomysłu nie poparł także Jarosław Budka (oba z PiS). WSA w Lublinie w kwietniu oddalił skargę, uznając, że to wojewoda miał w tej sprawie rację.

MAJ

Mistrzyni w pływaniu w Lubartowie

Otylia Swim Tour to cykl warsztatów pływania dla dzieci i młodzieży, który Otylia Jędrzejczak prowadzi od ośmiu lat. Do Lubartowa przyjechała z nią ekipa czternastu osób.

- Mamy nadzieję, że przekażemy promyczek wiedzy, którą wykorzystacie w przyszłości. Wszystko zaczyna się od pewnego momentu. Za moich czasów nie było możliwości spotkania wybitnych sportowców, trenerów, uczenia się od nich. Wy macie tę możliwość. Jesteście już o jeden krok do przodu. Dzisiejszy projekt pokazuje, że pływanie jest dyscypliną wszechstronną. Buduje warunki nie tylko fizyczne, ale przede wszystkim psychiczne - powiedziała Otylia Jędrzejczak do dzieci uczestniczących w zajęciach.

CZERWIEC

Koalicja się sypie

W głosowaniu nad wotum zaufania i nad udzieleniem absolutorium burmistrzowi Krzysztofowi Paśnikowi radny z popierającego burmistrza klubu Wspólny Lubartów wstrzymał się od głosu - jak potem tłumaczył, zrobił to dlatego, że w budżecie zabrakło kilku ważnych dla niego inwestycji. Burmistrz absolutorium i tak dostał, poparło je 11 radnych z klubów Wspólny Lubartów oraz PiS. Za wstrzymanie się od głosu radny Czubacki został wykluczony z klubu, jednocześnie sam złożył rezygnację. Koalicja, licząca do tej pory 12 radnych, została z jedenastoma głosami.

Władze powiatu stanęły nad przepaścią

To ewenement. Nawet część członków Zarządu Powiatu Lubartowskiego głosowało przeciwko udzieleniu temu samemu Zarządowi... wotum zaufania i absolutorium. Przeciwno staroście Ewie Zybale zbuntowała się czwórka radnych z rządzącego w powiecie klubu PiS - to ich głosy zdecydowały. A zarówno brak wotum zaufania, jak i abso-

na długo: Rok z politycznymi radów na horyzoncie

lutorium są równoznaczne ze złożeniem wniosku o odwołanie Zarządu. - Poróżniła nas sprawa szpitala - wyjaśniał Ryszard Wójcik z PiS, radny i członek Zarządu. - Dla mnie to szokująca sytuacja - komentowała Ewa Zybala. Od razu ruszyła giełda nazwisk kandydatów na nowego starostę. Na szczycie listy był Tomasz Marzęda z PiS-u, przewodniczący Rady Powiatu.

Czystka w Radzie Miasta

Na czerwcowej sesji Rady Miasta dokonano czystki wśród radnych opozycyjnych. Z komisji planowania przestrzennego usunięto radnych Jacka Tomasiaka i Tomasza Krówczyńskiego, Za Tomasiaka i Krówczyńskiego do komisji wybrano Grzegorza Gregorowicza z klubu Wspólny Lubartów i Marię Kozak z klubu PiS.

W geście solidarności z odwołanymi radnymi Przemysław Kural i Wiesław Romańska - Serwin zrezygnowali z członkostwa w komisji. Kolejnym odwołanym został Marek Polichańczuk, wraz z Grzegorzem Gregorowiczem, burmistrzem Krzysztofem Pańnikiem i zastępcą burmistrza Tadeuszem Małyką reprezentujący Lubartów w zgromadzeniu Związku Komunalnym Gmin Ziemi Lubartowskiej. Pełnił tam funkcję przewodniczącego. Na koniec odwołano wiceprzewodniczącego Rady Miasta Andrzeja Zielińskiego z klubu KO. Na jego miejsce wybrano Grzegorza Siwka z klubu PiS.

LIPIEC

Protest pracowników DPS-ów

Protest pod starostwem w Lubartowie 4 lipca to fragment akcji obejmującej całe województwo lubelskie. Uczestnicy akcji przyszli z transparentami, flagami Solidarności, trąbkami, syreną. Związkowcy domagali się zwiększenia wynagrodzeń i wyłączenia ich pensji z kosztów utrzymania mieszkańców DPS. Protesty odbyły się Krasniku, Świdniku, Lublinie pod ratuszem i pod starostwem w Lubartowie, dzień później w Chełmie, Zamościu, Krasnymstawie, Biłgoraju.

LUB

CZERWIEC

Czystka w Radzie Miasta, radni opozycjoni odwołani z komisji, Andrzej Zieliński ze stanowiska wiceprzewodniczącego, Marek Polichańczuk ze zgromadzenia ZKGZL, Teodor Czubacki przechodzi do opozycji

LIPIEC

Pod starostwem w Lubartowie protestują związki Solidarności z Domów Pomocy Społecznej

SIERPIEŃ

Protest mieszkańców Jedlanki, którzy domagają się naprawy drogi

SIERPIEŃ

Wojskowy piknik w Lubartowie, przed starostwem staje czołg Leopard

Konkurs na dyrektora biblioteki

Konkurs wzbudził liczne kontrowersje. Spośród kandydatów na dyrektora najwięcej głosów zdobyła Krysztyna Jeziorska, nauczycielka z Przedszkola nr 5. Pokonała dwóch bibliotekarzy z wieloletnim doświadczeniem - Andrzeja Rybaka i Grzegorza Winnickiego.

Wybór zwycięzcy konkursu był krytykowany, spółdzielcza telewizja Kanał S wytykała, że wygrała siostra Marka Zagajskiego, działacza z Lubartowa udzielającego się w Stowarzyszeniu Sąsiedzi. Po trzech dniach kandydatka zrezygnowała z objęcia stanowiska, ostatecznie dyrektorem został Grzegorz Winnicki.

Powiat znowu idzie do sądu ze sprawą dyrektora szpitala.

Choć starosta Ewa Zybala i Jarosław Budka byli przeciw, to pozostała trójka członków Zarządu Powiatu zdecydowała, by zaskarżyć kwietniowy wyrok WSA w Lublinie w sprawie dyrektora szpitala do Naczelnego Sądu Administracyjnego. - To leży w naszym interesie. Treść orzeczenia

SIERPIEŃ

Utrata stanowiska starosty nie była jedynym politycznym ciosem, który musiała przyjąć starosta Ewa Zybala. Przestała bowiem pełnić funkcję szefowej struktur powiatowych w PiS-ie

WSA w Lublinie daje podstawy do dalszej dyskusji prawnej - zaznaczył wicestarosta Lucjan Mileszczyk.

SIERPIEŃ

Piknik wojskowy pod pałacem Sanguszków

15 sierpnia, w dniu święta Wojska Polskiego i rocznicy Bitwy Warszawskiej, w Lubartowie zorganizowano piknik wojskowy. Przed starostwem można było oglądać pojazdy używane przez Wojsko Polskie. Wiele osób skorzystało z wojskowej grochówki. Chętni mogli się zapoznać z zasadami dobrowolnej zasadniczej służby wojskowej.

Protest mieszkańców Jedlanki

W Jedlance jest niebezpiecznie. Ludzie muszą iść brzożem rowu, bo nie ma chodnika ani ścieżki rowerowej. Samochody jeżdżą tam szybko, kierowcy się ścigają. Mieszkańcy wsi 15 sierpnia zaprotestowali, urządzając blokadę drogi. Blokowali przejście przy szkole, chcąc zwrócić uwagę na problem. Starostwo złożyło wniosek o dofinansowanie budowy drogi z Polskiego Ładu.

Starosta i Zarząd Powiatu odwołani!

Miały być spokojne i pewne rządy PiS-u przez pięć lat, tymczasem władze powiatu lubartowskiego zostały z hukiem usunięte z funk-

cji i stanowisk. I to przy udziale własnych ludzi. Pod koniec sierpnia Rada Powiatu zagłosowała za odwołaniem dotychczasowego Zarządu Powiatu ze starostą Ewą Zybala na czele. To pokłosie braku absolutorium i wotum zaufania z czerwca. Tym razem przeciwko staroście opowiedziała się większość: 16 radnych zagłosowało za odwołaniem Zarządu, w tym większość radnych z PiS-u. Tylko cztery osoby były przeciw, a jedna oddała nieważny głos. - Nie robi się takich rzeczy na rok przed wyborami. To potężny błąd naszego ugrupowania - podsumowała starosta. Zarząd pozostawał u władzy do momentu wyboru nowego Zarządu.

Ewa Zybala ostatecznie odcięta od władzy

Utrata stanowiska starosty nie była jedynym politycznym ciosem, który musiała przyjąć starosta Ewa Zybala. Przestała bowiem pełnić funkcję szefowej struktur powiatowych w PiS-ie. To bardzo ważna funkcja, bo to szef struktur wskazuje miejsca na listach wyborczych dla kandydatów z danego ugrupowania. A miejsca na listach często przekładają się na wyniki wyborów. - Przyczyną był brak zaufania dla Ewy Zybali wśród radnych klubu PiS w Radzie Powiatu - powiedział poseł Sławomir Skwarek, pełnomocnik partii PiS w okręgu obejmującym powiat lubartowski. - To była moja decyzja - zastrzegł.

CIĄG DALSZY ►►►

2022 - ten czas zapamiętamy na długo: Rok z politycznymi wstrząsami i przetwórną odpadów na horyzoncie

WRZESIEŃ

Protesty przeciw zakładowi przetwarzania odpadów

Firma Stena Recycling sp. z o.o. chce budować w Annoborze zakład przetwarzający odpady, w tym niebezpieczne. Urząd Gminy w Lubartowie poinformował, że o „wszczęciu postępowania z udziałem społeczeństwa” w sprawie inwestycji. Mieszkańcy Annoboru i Lubartowa utworzyli komitet protestacyjny, na spotkaniu z przedstawicielami firmy przewodniczący Rady Miasta i zastępca burmistrza Lubartowa Tadeusz Małyśka zapowiedzieli, że władze miasta uczynią wszystko, żeby zablokować budowę zakładu. Radni PiS złożyli wniosek o przesunięcie drogi, mającej prowadzić do planowanego zakładu. Wniosek został przegłosowany, mimo obaw o utratę środków z Polskiego Ładu. PGK w Lubartowie cofnęło warunki przyłączenia zakładu do wodociągu, które wydało w kwietniu.

PAŹDZIERNIK

Wizyta potomków lubartowskich Żydów

Goście z Izraela, Francji, Niemiec i USA odwiedzili miasto swoich ojców - Lubartów. Zwiedzali wystawę w Muzeum Ziemi Lubartowskiej, gdzie jedna z uczestniczek wizyty zauważyła na ekspozycji zdjęcie swojego ojca. Niektórzy wskazywali, gdzie stały domy ich przodków. Goście wzięli udział w odsłonięciu pamiątkowego kamienia w miejscu dawnego kirkutu, na zakończenie odbył się koncert Symchy Kellera.

Radni w Firleju obniżyli pobyry wójtowi

W podanym do wiadomości porządku obrad Sesji Rady Gminy 28 października nie było punktu dotyczącego wynagrodzenia wójta. Został on dodany już na sesji, po przegłosowaniu wniosku grupy radnych, którzy złożyli go 25 października. Za wprowadzeniem tego punktu było 9 radnych, przeciw był tylko radny Stanisław Popkiewicz. - Mieszkańcy gminy Firlej ze względu na częstą nieobecność wójta w urzędzie pozbawieni są dostępu do kontaktu z nim i wyrażają to na spotkaniach z radnymi.

Należy zaznaczyć, że możliwość bezpośredniego kontaktu wyborcy z wybranym przedstawicielem samorządu czy władzy leży u podstaw zasad demokratycznych. Równie częsta co nieobecność w urzędzie jest nieobecność na zwoływanych sesjach Rady Gminy - napisała grupa radnych we wniosku. Pobory wójta obniżono o ok. 2 tys. zł

PiS i KO poszły na współpracę i podzieliły władzę

Mnóstwo było spekulacji, w jaki sposób ukształtują się nowe władze powiatu lubartowskiego. PiS wciąż dysponował wystarczającą liczbą głosów, by rządzić we własnym gronie, ale radni z tego ugrupowania nie byli w stanie dojść do porozumienia. Do opozycji przeszła Ewa Zybala i Jarosław Budka. Pozostali radni z PiS-u podjęli więc współpracę z Koalicją Obywatelską. Nowym starostą został faworyt z giełdy nazwisk - Tomasz Marzęda, a wicestarostą Jacek Pożarowski (PiS). Etatowym członkiem Zarządu mianowano dotychczasowego wicestarostę Lucjana Mileszczyka (PiS), a funkcje pozostałych dwóch członków Zarządu utrzymali Ryszard Wójcik (PiS) i Jan Zaworski (KO). Funkcję przewodniczącego Rady Powiatu przejął za to Jerzy Zwoliński (KO). - Podkreślam, że to nie jest koalicja. To jest polityczne porozumienie dla dobra powiatu - zastrzegł Tomasz Marzęda.

Andrzej Kardasz wrócił do gry

Po odsunięciu Ewy Zybali od szefowania PiS-owi w strukturach powiatu lubartowskiego funkcję tę przejął Andrzej Kardasz. 55-latek to znany w powiecie lubartowskim działacz PiS-u. W przeszłości był już radnym Rady Miasta Lubartów i Rady Powiatu Lubartowskiego. W latach 2017-2019 był prezesem Przedsiębiorstwa Energetyki Ciepłej w Lubartowie. W wyborach samorządowych w 2018 roku nie uzyskał wystarczającej liczby głosów do uzyskania mandatu radnego Rady Powiatu. Obecnie jest kierownikiem w Zespole Lubelskich Parków Krajobrazowych, instytucji podlegającej pod Urząd Marszałkowski w Lublinie. Kilka lat temu szefował już strukturze decyzyjnej należącej do posła Skwarka, który obdarzył mnie tą zaszczytną funkcją. Długo się nie zastanawiałam - mówił sam zainteresowany.

WRZESIEŃ

Zgromadzenie mieszkańców Annoboru i Lubartowa protestujących przeciwko budowie zakładu przetwarzającego odpady

PAŹDZIERNIK

Wizyta potomków lubartowskich Żydów

PAŹDZIERNIK

Andrzej Kardasz wrócił do gry. Po odsunięciu Ewy Zybali od szefowania PiS-owi w strukturach powiatu lubartowskiego, funkcję tę przejął Andrzej Kardasz. 55-latek to znany w powiecie lubartowskim działacz PiS-u

PAŹDZIERNIK

Tomasz Marzęda nowym starostą powiatu lubartowskiego. Decyzja została podjęta w październiku. Zadecydował sojusz większości PiS-u z trójką radnych z KO

LISTOPAD

Wpadka radnego odbija się na wysokości podatków

Radny miejski Krzysztof Ż. Z klubu PiS, zatrudniony w lubartowskim starostwie, został przyłapany w pracy na paleniu marihuany. W domu miał 160 g, marihuany. Radny postanowił zawiesić działalność w klubie PiS. Nie był obecny na sesji 29 listopada, na której ustalano stawki podatków od nieruchomości i od

środków transportu. Skutkowało to tym, że w głosowaniu padł remis: 10 głosów za i 10 głosów przeciw. Uchwały podatkowej nie przyjęto. Skarbnik miasta Lucyna Biskup oblicza, że miasto straciło przez to ponad 900 tys. zł

Widmo bankructwa szpitala, dyrektor obniża swoją pensję

Z miesiąca na miesiąc pogarsza się sytuacja finansowa szpitala w Lubartowie. Główna księgowa SPZOZ-u poinformowała Zarząd Powiatu, że mie-

sięcznie szpital ma stratę rzędu 2 mln zł. - Wizja bankructwa jest groźbą realną - ostrzegł starosta Tomasz Marzęda. - Byliśmy lekko nad kreską, ale znów wpłynęły na nas negatywnie czynniki ekonomiczne, kryzys - tłumaczył się dyrektor szpitala. I na konferencji prasowej złożył wniosek o obniżenie zarobków o 10 proc. W efekcie jego pensja spadła z 22 do niespełna 20 tys. zł brutto miesięcznie. Jednocześnie zapowiedział, że jedną z dróg do osiągnięcia lepszej kondycji finansowej szpitala ma być ograniczenie zarobków pracowników.

GRUDZIEŃ

Lubartów bez budżetu, w PiS zaiskrzyło

Na sesji 22 grudnia miał być uchwalony budżet miasta na 2023 r. Koalicja Wspólny Lubartów - PiS, osłabiona czerwcowym odejściem radnego Czubackiego, ma już przewagę tylko jednego głosu. Ponieważ radna Maria Kozak z klubu PiS z przyczyn zdrowotnych nie mogła uczestniczyć w sesji, prawdopodobny był remis 10:10, jak w przypadku uchwały podatkowej. Scenariusz okazał się jeszcze bardziej niekorzystny dla koalicji, bo wiceprzewodniczący Rady Miasta Grzegorz Siwek z klubu PiS nieoczekiwanie wstrzymał się od głosu. Budżetu nie uchwalono. W PiS zaiskrzyło - przewodniczący klubu radnych Piotr Kusyk wskazywał, że była zarządzona dyscyplina klubowa, którą radny złamał. Zapowiadał konsekwencje. Radny Siwek odpowiadał, że wnioskował o przesunięcie sesji budżetowej na styczeń, wtedy w sesji uczestniczyłaby już radna Kozak, wniosku koalicja nie przyjęła, wnioskował też o spotkanie klubu radnych PiS z zarządem powiatowym tej partii. Klub się nie zgodził. Z tych dwóch powodów wstrzymał się od głosu. Jako członek zarządu powiatowego PiS to on może dyscyplinować klub, a nie klub jego.

Krucze porozumienie w powiecie

Radni z sojuszniczego KO wstrzymujący się od głosu, była starosta - Ewa Zybala - na „nie”, lider opozycyjnego PSL-u głosujący „za”. Budżet powiatu lubartowskiego na 2023 rok autorstwa nowych władz PiS-u został uchwalony, ale nieznaną większością. Budżetu nie poparli m.in. Janusz Pożak i Jerzy Zwoliński z KO, które przecież zawarło z PiS-em porozumienie w sprawie przejęcia władzy. - Porozumienie z PiS-em dotyczyło jedynie sprawy zakończenia procesu wymiany Zarządu. Nie braliśmy szczególnego udziału w tworzeniu budżetu na 2023 rok, stąd nasze wstrzymanie od głosu - wyjaśniał Janusz Pożak. Choć wiele inwestycji w budżecie powiatu to jeszcze zadania rozpoczęte przez byłą starostę, ta zagłosowała przeciw. - Mnie ten budżet nie zadowala. Zależało mi m.in. na budowie chodnika przy ul. Kopernika w Lubartowie, a tego nie ma w budżecie - powiedziała Ewa Zybala.

Marcin Kusyk,
Dominik Smagała